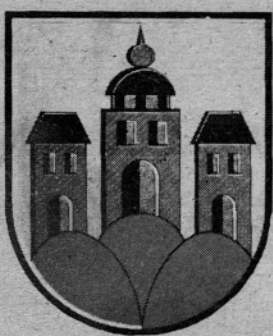

REČICA OB SAVINJI

MOZIRJE

Savinjske

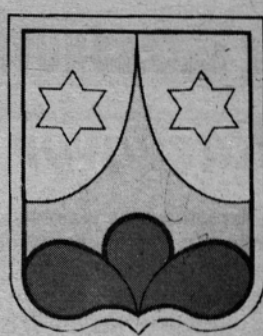
Leto XVII
Številka 6
Junij 1987

NOVICE

Glasilo socialistične
zveze delovnega ljudstva
občine Mozirje

LJUBNO

GORNJI GRAD

Kaj pa zanamci?

Potek konference o boju za zdravo okolje, ki ga je sklical OK SZDL je bil takšen, da je še tako brezbriznemu ponudil v razmislek številne pomembne skrbi.

Poslušali smo o glavnem onesnaževalcu ozračja v naši bližini, podatke ki jih doslej nismo niti slutili. Ogromne količine strupenih plinov dobimo v zameno za elektriko... Dalje, svet okoli sosednjega občinskega središča se bo širil še naprej, vendar še hitreje, kot doslej pogrezal in z njim naša plodna zemlja, domovi ljudi na njej in s tem možnost pridelave hrane. Obolelost ljudi je dokazana, da o gozdovih ne govorimo, danes že povemo tudi koliko vse to pomeni v denarju, premalo povemo kakšen je učinek takšnega iztrebljanja življenja na nekem območju. Sem seveda spada vse, od človeka do narave.

Navzoči na podobnih srečanjih so ob spoznanju naše nerazumno velike brezbriznosti do prihodnjih rodov, kar zastrašeni. In vendar, še naprej načrtujemo nevarne naprave (jedrske), še naprej želimo širiti obseg elektrarne v Šoštanj, še naprej bomo rušili kar smo še pred leti gradili, vse za

to, da bo zagotovljen napredek. Kakšen, se sprašujemo? Ali v to ne spada tudi človek? Ali bomo končno jedli energijo, premog in še kaj? Ali naj bo Slovenija smetišče za nevarne odpadke? Imamo sploh še kaj vesti in odgovornosti do pojma naravne in kulturne dediščine? Vemo sploh kaj nas obvezujejo načela in skrb naših prednikov, namreč, da tudi zanamcem zagotovimo življenje, zdravo okolje in možnost preživetja. Je za to res potrebna edino le energija? Tej pa podrejšmo vso nerazumno rabo prostora in izpostavljamo ljudi v njem. Tako mora razmišljati vsak razmišljujoči človek ob vsem kar se glede tega dogaja. Nihče pa pri tem odgovorno ne pomisli kakšen bo konec. Ko, da vsakdo od načrtovalcev računa, da za njegovega življenja bo še že nekako mogoče preživeti. To pa je skregano s poštenjem in obvezo roda do roda. Če vsega kar so pred nami ohranili predniki, ne znamo ceniti in nam je skratka vseeno kako bodo živeli otroci in njihovi nasledniki, potem je današnji čas krut. Nasilci zla pa smo mi!

A. V.

Kaj pa spominki?

Sestavni del turistične ponudbe so tudi spominki, razglednice in podobno. Lahko mirno rečemo, da smo glede vsega naštetega zelo na nizki ravni. Morda celo boljše povedano, nimamo izbire. Še vedno se na takih mestih pojavljajo razni predmeti, ki so milo rečeno »kič«. Po drugi strani pa vemo, da je naš človek v preteklosti marsikaj izdeloval iz lesa, da so to bile pogosto prave mojstrovine, da so tudi v naši dolini vaški slikarji lepo poslikavali panjske končnice in razne druge predmete. Od vsega tega je ostal le spomin, pa še ta blede.

Prav kritično lahko ocenjujemo ponudbo razglednic, ki sodijo kot nepogrešljiv del ponudbe. Če pogledamo v arhive, potem lahko kaj hitro spoznamo, da smo glede tega na slabšem, kot so bili pred-

niki pred prvo svetovno vojno. Zakaj, morda zaradi naše neiznajdljivosti? Morda zato se to ne izplača, takšen izgovor imamo namreč hitro pri roki! Ali zato ker nimamo kaj pokazati? Na vse to je en sam odgovor, ne sledimo zahtevam časa, niti se v tem ne trudimo.

Kaj torej storiti, je sedaj vprašanje. Verjetno bi morali v okviru naše turistične zveze kar hitro poskrbeti za natečaj spominkov. Tu se naj vključijo tudi šole, kajti prav na njihovih razstavah se marsikaj vidi, pa bi se kazalo v tej smeri še poglobiti in uspeh bi bil zagotovljen. Imamo odlične likovne pedagoge na šolah in pridne otroke.

Skratka veliko je misli ob tem vprašanju, le odgovoriti moramo na izziv prizadevno in dejavno.

A. V.

Skrbi v kulturi

Odbor za plan in spremljanje programa pri Občinski kulturni skupnosti Mozirje je na zadnji seji obravnaval pretežno spomeniškovarstvene zagate. Zagate zaradi tega, ker je za najnujnejše posege v ogrožene spomenike premalo denarja.

Že smo pisali o prepotrebni prenovi katedrale v Gornjem gradu. K temu je treba hitro pristeti še vrsto spomenikov v dolini, ki propadajo. Sem sodi tako sramotilni kamen na Rečici, kot kužno znamenje pod Menino, pa takšno v Lokah. Da ne govorimo o številnih drugih pomnikih, ki so tudi ogroženi.

Naša kulturna skupnost nikakor ne zmore večjih sredstev, ta pa so potrebna, saj posegi v prenovu spomenikov so zelo dragi. Republiška sredstva pa so in če so sploh dosegljiva, le z deležem lastnih sredstev v višini 50 %.

Po predvidevanjih bi potre-

bovali samo za katedralo v tem letu kake 3 stare milijarde. Škofija bi prispevala eno, drugo bi verjetno dobili iz republiških sredstev, vendar pa bi morali iz lastnih virov zbrati 500 starih milijonov. Ostalo pa bi prispevali v delu in materialu še krajanji.

Odbor je zato sklenil predložiti zadevo ISSO Mozirje. Tu bi pač morali doseči, da se ta sredstva, ki naj bodo delež naše občine zberejo iz virov delovnih organizacij.

Jasno je, da je sedaj zelo neprimeren čas za zbiranje sredstev, ki so povsod pičila. Je pa zob časa že tako načel zgradbo, da je v resni nevarnosti. Zamujeno je pri tem le težko nadoknaditi! Verjetno bo treba v naslednji samoprispevek vključiti tudi skrb za kulturno-zgodovinske spomenike v dolini. Le tako vidimo možnost, da ohranimo kulturno dediščino.

Naši otroci so gostom poklonili šopek poljskega cvetja

Cvetje s srcem in ljubeznijo

Kaj lahko otroška roka lepšega da od cvetja z naših polj... Tako nekako sem razmišljal ob sprejemu naših bratov iz Srbije pred zgradbo občinske skupščine v Mozirju. Kako bi še lepše dokazali naša čustva kot s cvetkami naših logov, predanimi po naših otrocih? Gre za nekaj več kot le za »uradni« dogodek.

Gre za vezi stekane v najhujših časih, ko je človek bil človeku zver. In takrat so ljudje v Srbiji bili tisti, ki so ohranili človečnost, ki so ostali ljudje, vsem grozotam na kljub. Kako bi potem vse to pozabili. Tudi v imenu vseh pregnancev, ki danes niso več med nami je treba iz roda v rod gojiti plemenitost, srčno kulturo in ljubezen do soljudi.

Če bi torej hoteli opisati potek sprejema, je to prav storiti le z malo besedami — številni krajanji Mozirja so prišli pozdraviti naše »pobratime« iz Srbije, lahko bi jih bilo več, pa kaj, ko se mnogi ne zavedajo veličine dejanj teh skromnih in plemenitih ljudi, kaj ko niso v potrebi, ko človek išče prijatelja, sebi sočloveka.

Vendar pa je tistih nekaj prizorov prisrčnosti dalo dogodku pečat in želimo da bi to tako tudi ostalo, da bi to bila neke vrste dediščina, ki mora iz roda v rod. Če premislimo, potem smo doživeli nekaj lepega, ko smo gledali srečanja znancev iz pred desetletij...

Naše goste je pozdravil v prijaznih besedah predsednik

OK SZDL Mozirje. Njegove misli so bile vezane na dogodke tistih let in na hvaležnost vsem, ki so takrat izpričali narodno zavest in globoko človečnost.

V imenu gostov pa je spregovoril predsednik OK SZDL Čajetina, Vesa Stamatović. Tudi on je poudaril zgodovinsko vez bratstva med našima narodoma in izrazil pripravljenost vseh tistih, ki so nekoč gostoljubno sprejemali naše obupane pregnance, njihove domove vedno odpreti prijateljstvu v znamenju bratstva in enotnosti naših narodov in narodnosti.

Gostje iz Srbije so potem bili med našimi nekdanjimi pregnanci, pa tudi Slovenijo so si ogledali.

A. V.

Gozdarji so tekmovali

Naši gozdarji so bili zadolženi, da pripravijo 16. tekmovalno gozdarjevo Slovenije. Ne ravno lahko nalogo so opravili odlično, saj je tekmovalje potekalo v najlepšem redu in tekoče. Priprave za tako zahtevno tekmovalstvo so plod velikega znanja in dela. Naj še omenimo, da so za te priprave bili zadolženi delavci TOZD Gornji grad, seveda so jim pri tem pomagali še ostali gozdarji GG Nazarje.

Posamezne točke obširnega programa prireditve so potekale v Topolšici, že konec maja pa so pripravili likovno kolonijo gozdarjev. Glavno pa je bilo seveda v Mozirju, kjer so za nogometnim igriščem pripravili »poligon« za vse vrste tekmovalnih disciplin.

Zbralo se je veliko ljudi, ki so bodrili sekače, vznike in še nekatere druge tekmovalce, ki so se pomerili še v neobveznih disciplinah. Na prizorišču so razni proizvajalci gozdarske opreme pripravili razstavo orodja in opreme. Za boljše počutje so poskrbeli godbeniki Zarje iz Šoštanja, narodno zabavni ansambel in plesalci narodnih plesov z Ljubnega.

Vreme je postreglo prirediteljem in vredno je poudariti, da je bilo prizorišče v izredno lepem okolju, kar vse je pripomoglo k dobremu počutju udeležencev in gostov.

Tekmovalo je 15 skupin sekačev (60 tekmovalcev), 12 skupin voznikov (24 tekmovalcev), vse skupaj pa je presojalo 42 sodnikov, nad njimi-

vim delom pa je bdela žirija 5 sodnikov. Povedali so nam, da so se tokrat udeležili tekmovalnja tudi gozdarji iz Furlanije.

Svečani govor je imel predsednik republiškega komiteja za kmetijstvo in gozdarstvo inž. Milan Knežević. Poudaril je družbeni in naravni pomen gozda, ki ga je treba za vsako ceno ohraniti tako iz gospodarskih, pa tudi iz naravovarstvenih razlogov. Pri tem je seveda sedanjí ekonomski trenutek zelo neugoden. Tako je neugodno stanje tudi v lesni industriji. Prav slednja pa je neminovno povezana z gozdarstvom. Skupna je torej dolžnost ukrepati za zaščito gozda. Res je, da v preteklosti nismo dovolj upoštevali naravne danosti pri koriščenju gozdnih površin, to se sedaj maščuje. Vendar pa se moramo osvestiti in pokreniti vse, da se ta velika naravna dediščina ohrani tudi zanamcem.

Dohodkovne razmere v lesni industriji niso ugodne, to se jasno zrcali tudi v gozdarstvu, vendar pa nas težave ne morejo odvezati dolžnosti skupnih vlaganj v vzdrževanje in obnovo gozda. Pri raznih delih v gozdu je treba razumno ukrepati, tu gre za ceste, vlake in podobno. Vsekakor je treba razkorak med načeli in prakso uskladiti.

Sledila je razglasitev rezultatov tekmovalja. V skupinah so bili prvi Lesna, Slovenj gradec, drugi GG Kranj, tretji

GG Postojna in četrti GG Nazarje. Skupine voznikov: prvi GG Postojna, drugi GG Nazarje, tretji GG Kranj in četrti GG Celje. Med posamezniki — sekači: prvi Bogdan Ambrožič, Zavod za pogozdovanje Krasa, drugi Ivan Srebre, Lesna Slovenj gradec, tretji Ivan Solar GG Nazarje in četrti Dominik Krese GG Novo mesto. Šoferji posamezniki pa so se uvrstili: prvi Dušan Kovač GG Postojna, drugi Silvo Potočnik GG Celje, tretji Milan Selišnik GG Kranj, četrto do peto mesto si delita Alojz Mlakar GG Brežice in Ludvik Suhovnik GG Nazarje. Za najboljši TOZD so razglasili GG Nazarje, TOZD Gornji grad, GG Postojna in Soško gozdno Gospodarstvo, Postojna. Inovatorji leta so: Alojz Klemenšek, Lesna, Franc Mestec, Stol Kamnik, Igor Brunc, Liko Vrhnik, Ivan Štrus, Lesonit Ilirska Bistrica, Drago Mumlj, Lesna in Mirko Prelog, Marles, TOZD Ljutomer. Najboljši proizvodni delavci so: Slavo Vukojevič, Novo mesto, Alojz Grgadolnik, GG Maribor in Marko Kukolj, GG Postojna.

Poleg pokalov so podelili priznanja in bogate praktične nagrade. Ob koncu ne kaže prezreti izredno lepo oblikovane brošure, ki so jo pripravili in lepo zunanje grafične podobe delo akad. slik. A. Zavolovška.

A. V.

Dan spominov

4. julij je v pravem pomenu besede dan, ko sežemo nazaj v spomin na čase odločitve, na čase, ko je naše ljudstvo preživljalo usodna zgodovinska dogajanja. Res je veličastno dejanje služiti svobodi svojega naroda, ki je bil tiste čase obsojen na smrt, na preganjanje, na nasilje brez primere v zgodovini.

Današnji čas je odmaknjen od dogodkov, ki so spremenili tok načrtov okupatorjev, vendar pa moramo vedno znova poudarjati veličino odločnosti naših ljudi, ki so se uprli tako močnim silam, kot so bile sile osi. Hudo na udaru je bila predvsem Štajerska, za katero je nemški vodja veleposebno nasilje v obliki izkoreninjenja slovenstva. Smatral je to deželo za svojo, za nemško. Pa ni bila in to je kmalu tudi dokazala, to je storila vsa Slovenija in Jugoslavija. Povsod so se pojavljali uporniki, organizirale so se skupine borcev za svobodo, uprl se je narod. In tisti, ki so nas že stoletja tlačili, so strmeli, saj so v nas še vedno videli narod hlapcev in pokornih ljudi.

Boj za osvoboditev je nad vse svetla stran naše zgodovine, je resnica in ponos naše nedavne preteklosti. Mora pa biti hkrati vodilo bodočnosti in trdna vez med narodi in narodnostmi v državi.

Zaostreni časi niso naklonjeni nekim slavjem, torej tudi ne takim, ki bi jih morali bolj slaviti. To je vsekakor Dan borca. Zato mislimo ob letošnjem prazniku delavno in dokazni svet, da smo zvesti izročilom osvobodilnega boja.

Naša dolina je prispevala k boju več kot je lahko najbolj optimističen ocenjevalec predvideval. Ljudje so vedeli na kateri strani je njihovo mesto, bili so odločni braniti svoj domači prag, svojo domačijo in svojo zemljo. Branili so jo častno in z velikimi žrtvami. Naj te ne bodo nikoli pozabljene!

Borcem NOV in pripadnikom NOG čestitamo k prazniku!

Mladinska priznanja

Zlati znak ZSM Slovenije je prejela dolgoletna mladinska in sploh družbena delavka Minka Naglič, zaposlena na COŠ Gornji grad. Srebrni znak so podelili Pavli Vrtnak iz Potoka. Gre za prizadevno organizatorico mladinske dejavnosti v naši občini.

Čestitamo

Razgovor na občini

Uredništvo je zaprosilo predsednika Izvršnega sveta in predsednika skupščine za redne mesečne pogovore, ki naj bi osvetlili delo obeh teles v občini. Vse to v želji, da bi bili naši občini bolje seznanjeni s prizadevanji tako Izvršnega sveta, kot skupščine za napredek v dolini.

Vabimo občane, da s svojimi vprašanji na uredništvo popestrijo vsebino našega poročanja. Oba predsednika sta namreč obljubila, da bosta odgovarjala na ta način na vprašanja naših občanov. Odpira se torej možnost izmenjave mnenj.

Ivo Kos: Vloga in delovanje IS občine je dejansko široka paleta dejavnosti in vključevanja v razreševanje najrazličnejših zadev. Treba je vedeti, da je delo tega telesa tako upravno, kot tudi neposredno v gospodarstvu in z njim povezano delovanje. Ponekod imajo seje vsak teden, mi imamo izkušnje, da je najbolj sklicevati seje po potrebi. Hkrati skrbimo tudi za izvajanje sprejetih sklepov na vseh ravneh. To zahteva veliko dela, med sejami seveda veliko delamo na raznih tekočih dogajanjih, saj teh v zaostrenih razmerah ne manjka. Včasih se soočamo s konfliktnimi stanji in jih skušamo po najboljši poti razreševati. Največ časa posvetimo pač uresničenju ukrepov, ki smo jih sprejeli in začrtali. Pripravi smo, da samo sprejemati razna stališča zdaleč ni dovolj, treba jih je tudi sprovesti v stvarnost. Naš svet je sestavljen iz dveh poklicno zaposlenih in 5 predstojnikov upravnih organov iz 6 zunanjih predstavnikov. To pomeni, da je delež poklicnih delavcev v tem telesu v veliki manjšini, kar pomeni večjo obremenitev za predsednika in sekretarko Izvršnega sveta. Seveda pa je tak sestav dober, saj se prenašajo izkušnje v samo delo iz vseh vej dejavnosti. Vsekakor se delo naj ne konča pri papirjih!

Seveda je treba poudariti, da je predsednik IS hkrati predstojnik upravnih organov. Uprava pa je dokaj razvejana in opravlja pač naloge neposredno do občana. Torej zahtevne in odgovorne.

Le redko kdo pozna obseg vsega navedenega dela, saj spadajo v ta sestav tudi družbene službe (Samoupravne interesne skupnosti) in še nekatere druge dejavnosti. To je zelo zahtevno delovanje, ki včasih doživlja razna protislovja, ki jih je treba sproti razreševati.

Pri tem kaže poudariti še dejstvo, da upravni organi ne sprejemajo naloge le od teles skupščine, pač pa tudi zelo zahtevne dolžnosti s strani republiških upravnih organov, tako so dejansko obrnjeni k občanu, k skupščini in republiškim organom.

Obsežne naloge sveta so dalje v spremljanju gospodarskih dogajanj in pa tudi izvajanje ukrepov za sprotno razreševanje protislovij, ki so pač posledica razmer. Pri tem iščemo možnosti uspešnega razvoja naše občine in ne le zgolj posameznih gospodarskih organizacij. Tako se srečujemo s študijami o razvoju

gospodarskih vej, sedaj na primer o razvoju turizma v Gornji Savinjski dolini. Tu sodelujejo tudi zunanji strokovnjaki. Namen imamo proučiti možnosti razvoja drobne gospodarstva v občini. Razrešujemo vprašanja dveh manj razvitih krajevnih skupnosti v občini. Načrtujemo proučevanje razvoja agroživlilstva in še niz drugih vprašanj želimo utemeljiti z ukrepi.

Dalje je spremljanje in obvladovanje tekočih dogajanj v gospodarstvu izrednega pomena. Tu se trudimo, da z izredno dobro informatiko dosežemo povezovanje obveščanja. Delamo analizo trome-sečnih rezultatov in ugotavljamo dohodkovni položaj posamičnih sredin. Iz tega izhajajo potem tudi skupno sprejeti ukrepi. K temu dodajmo še mesečni sestanek poslovnih organov, ti so dejansko operativni. Gre pa tudi za neko povezovanje.

Velika naloga je tudi v razvoju družbene infrastrukture. Govorimo o razvoju gospodarske in prostorske infrastrukture. To pomeni veliko obremenitev naše dejavnosti. Tu je v ospredju urbanizacija, ki je v naših prilikah zelo težka. Te naloge so se žal v prejšnjih generacijah na občini malo zapostavljale. Tako ostajajo stvari precej nerazrešene.

Seveda pa je zagotavljanje sredstev za družbene dejavnosti v občini velika naloga. Smo v času, ko si celotna družba prizadeva z zmanjševanjem obremenjevanja gospodarstva, zato so težave gmotnega značaja na dlani. Nujno bo torej prišlo do krčenja programov, saj se moramo omejiti na možnosti v naših razmerah. Te stvari bodo dostikrat izredno boleče. Na to pač moramo računati.

Ostaja še področje urejanja prostora. Tu so veliki razkoraki med možnostmi in zahtevami ljudi. To je ob zdravstvu najtežje vprašanje. Nimamo gradbenih površin, nove pa bodo zelo drage že zaradi urejanja in še težko jih bo zagotoviti. Seveda moramo to razrešiti v okviru celotne občine. Sedaj se soočamo tudi z nedisciplino občanov in to postaja zato še težje. Treba pa bo ukrepati za zaščito naravnega okolja in za urejeno urbanizacijo. Tu so nenehni spopadi med interesi posameznika in urejenimi razmišljanji. Seveda lahko na raznih konferencah lahkotno zahtevamo zaščito naravnega okolja, v praksi pa je to težko in zahteva tudi ukrepe, ki nam niso ljubi. Osveščanje občanov v tem smislu je naša skupna naloga. Tu bi morale sodelovati vse subjektivne sile!

Ne nazadnje velja pozornost opremljenosti upravnih služb. Ta je bila do nedavnega zelo zapostavljena. Sedaj skušamo zamujeno nadoknaditi in posodabljammo postopno poslovanje in delovanje znotraj upravnih organov v naši občini.

Zaključno bi poudarili, da so seje Izvršnega sveta le mali del dejavnosti, veliko več dela je z uresničevanjem sprejetih načel in sklepov. Zato nikakor ni prav, da ostaja v marsičem Izvršni svet osamljen, saj bi v prizadevanjih za urejanje razmer morali sodelovati prav vsi, tako tudi družbeno-politične organizacije na vseh ravneh. To so pač naše skupne naloge, ki razen v upravnih zadevah, ne poznajo mejnika pristojnosti.

V naslednji številki bomo predstavili delovanje skupščine občine. Že sedaj pa vabimo bralce, da postavljajo vprašanja na predsednika IS in predsednika skupščine občine. A. V.

Delavce varnostnih služb je ob njihovem prazniku nagovoril predsednik SO Mozirje Anton Boršnak. Zahvalil se jim je za prizadevno delo ni jim zaželel uspehov pri njihovem delovanju

Iz miličniške beležnice

O vandalizmu v Savinjskem gaju smo poročali v zadnji številki. Tokrat so miličniki povedali tudi storilce, ki so poškodovali nasade in celo napadli občana, ker je opozoril na divjaštvo in ga želel preprečiti. Storiči so: Matjaž Menart (20), Z. Ž. (17), Gusti Rakovnik (19), Lovro Božič (19) in P. P. (17), vsi iz Celja. Naj spomnimo, ti in še nekateri so pripravili piknik v Savinjskem gaju, nato pa vinjeni pričeli divjati, pri tem so naredili občutno škodo na nasadih, telesno pa so poškodovali Ivana Pečnika, ki je želel preprečiti njihovo početje.

Neki občan je anonimno obvestil miličnike, da je 1. maja t. l. prišlo do prometne nesreče pri kateri je bil huje ranjen Stefan Poljanšek (22) iz Bočne. Miličniki so stvar raziskali in ugotovili, da je Franc Tevž (27) iz Bočne vozil, ta dan malo po polnoči traktor po cesti iz Gornjega grada proti Bočni. Na blatniku je sedel vinjeni Poljanšek in med vožnjo omahnil pod traktorski priklonik in se pri tem težje telesno poškodoval. Ker sta prevržala les na nedovoljen način, seveda ni bilo ustrezne prijave nesreče na milico. Stvar bo dokončno presodilo sodišče.

Miličniki opozarjajo, da je vse več primerov prometnih nesreč s pobe-gom. To je seveda hudo kaznivo dejanje, ki se vselej zaključí pred sodiščem. Izkušnje pa kažejo, da so doslej še vse pobege voznike izsledili.

11. maja t. l., je okoli 11. ure na regionalni cesti Mozirje-Soteska voznik tovornega avtomobila Danilo Kaker (32) iz Govc pri Titovem Velenju na ravnem delu ceste malo stran od tovarne barv v Ljubiji zapeljal izven cestišča. Vozilo se je obrnilo na bok pri tem pa se je Kaker težje poškodoval. Odpeljali so ga v celjsko bolnišnico. Nastala je tudi občutna škoda na vozilu.

Huda prometna nezgoda se je zgodila 22. maja t. l. okoli 18.15 v Šmartnem ob Dreti. Voznik osebnega avtomobila Janez Hren (58) iz Bočne je pripeljal v Šmartno in je na levem nepreglednem ovinku skrenil s ceste. To zaradi vinjenosti in prehitre vožnje. Tako je zadel tam stoječega Ivana Glojeka (87) in ga tako pred domačo hišo do smrti poškodoval. Glojek je stal kak meter izven cestišča, ko je voznik krenil spet na cesto je sicer za hip obstal, vendar pa je zbežal s kraja nesreče in izginil v smeri proti Gonjem gradu. Pobeg Ivanu Hrenu ni pomagal izbrisati hudega kaznivega dejanja, saj so ga miličniki že ob 21.30 izsledili na njegovem domu. Nesreča je povzročila veliko razburjenje med prebivalci Šmartnega in okolice, voznik Hren pa bo moral pred sodnike zaradi hujšega kaznivega dejanja.

Dne 17. maja, t. l. je prišlo okoli 0.2 ure do nesreče v Logarski dolini.

Letošnji nastop najmlajših iz VVO Mozirje je bil prisrčen. Udeležili so se ga predstavniki vseh vrtec v dolini. Ringa-Raja je tudi letos odlično uspel za kar gre hvala prizadevnim vzgojiteljicam in kolektivu VVO Mozirje

Koristna izmenjava mnenj

Občinska konferenca SZDL Mozirje je sklicala razgovor o spornem nastopu Celjskih mlekar na območju naše zadruge. Že udeležba sama je nakazala pomembnost srečanja. Poleg domala vseh dejavnikov v občini so bili še navzoči predstavniki kmetov iz Šmihela. Med gosti pa smo lahko videli: Vlada Klemenčiča in Emila Šterna, oba člana predsedstva iz CK ZKS, Daniela Rinca, sekretarja MS ZKS Celje. S strani zadruge so bili poleg direktorja Alojza Plaznika še Ivan Acman, dipl. vet., Franc Kranjc, član nadzornega odbora ZKZ, Florjan Remic, predsednik Zadrúžnega sveta ZKZ, Valentin Mavrič, predsednik Zadrúžnega sveta TZO, Oskar Slatinšek, član Zadrúžnega sveta TZO in Matija Petrin, član Nadzornega odbora TZO. Razgovor je vodil Zdravko Novak, predsednik OK SZDL Mozirje.

Uvodoma je podal pregledno poročilo o dosedanjih odnosih in delu v naši zadruzi Alojz Plaznik (zaradi pomembnosti vsebine tega poročila ga v celoti objavljamo na drugem mestu). K besedi se je prijavil Pavel Goličnik, ml., ki je najprej pojasnil, da je iskati vzrok za dogajanja okoli mleka v Šmihelu v ceni, ki je taka, da je vsaka druga ponudba zanimiva. Predstavniki Celjskih mlekar so bili v Šmihelu in so ponudili boljše pogoje vnovčenja mleka, dalje pa so predlagali ureditev sirarne v nekdanjem šolskem poslopju, ki je danes pravo strašilo v našem kraju in nam, pa tudi občini ni vponos. Tako smo mislili, da bi kraj nekaj pridobil, nikakor pa ni bil namen kmetov, da bi delovali zunaj zadruge.

Ivan Atelšek je poudaril nekaj nerazrešenih vprašanj, ki burijo duhove med šmihelskimi kmeti. Sem spada tudi umetno osemenjevanje, to je sedaj slabo rešeno. Tudi za trgovino se potegujemo v kraju in oboje so nam tovariši iz Hmezada obljubili, mi pa smo seveda to radi sprejeli. Nikakor pa ne želimo načeti enotnosti naše zadruge in kooperacijskih odnosov z njo. Žalčani so bili glede tega že na zadruzi, pa niso nič uspeli, tudi na občini so bili, dejali pa so, da se bodo v naprej pogovarjali z ZKZ. Ceno pa so obljubili za 10 din višjo.

Vlado Klemenčič je povedal, da so v Ljubljani bili seznanjeni o sporu, ki je tu nastal in želijo pomagati, da se stvar razreši. Pa tudi želijo iz ust kmetov slišati kako mislijo, kaj želijo in tako biti dobro obveščeni. Ne kaže pri tem govoriti v rokavicah in prav je da se najprej pogovorimo v takem krogu, pozneje pa se bomo seveda širše pogovarjali. Ivan Acman je omenil, da smo o poslovnem sodelovanju z Ljubljanskimi mlekarjami dovolj povedali. Le malo pa si predstavljamo kaj bi za našo občino pomenila drugačna poslovna orientacija. Doslej namreč Celjske mlekarne še daleč nimajo tako urejene odkupne mreže kot jo imamo mi, zato se mi zdi čudno, da bi potem ravno v Šmihelu naredili tako velike izjeme. Pa tudi to je treba poudariti, da Ljubljanske mlekarne tako ali drugače prelivajo velika sredstva v naš pospeševalni sklad občine, lani je to bilo kar tri stane milijarde. Če pa so obljubili osemenjevanje in trgovino, pa to gotovo mislijo na naše breme omogočiti.

Pavel Goličnik, ml. je vprašal če obstoja možnost in volja, da se končno uredi vprašanje umetnega osemenjevanja v Šmihelu, pač glede na to, da so kmetije visoko in oddaljene od točke osemenjevanja.

V čase, ko je bočki sir uspešno prodiral na trg je segel Franc Kranjc. Ko pa so sirarno prevzela Celjske mlekarne so kmalu obrat ukinitile, opremo pa odpelale. To je bil trakt hud udarec za naše kmete. Ker pač že dolgo delam v zadruzi, lahko trditve tovariša Plaznika v celoti potrdim. Naša zadruza nikoli ni bila v izgubi, je dobro gospodarila, dobri zadrúžniki pa so bili tudi naši kmetje, tega ne kaže prezreti ob laskavi ponudbi mlekarne iz Arje vasi. Treba je dejansko prisluhniti tudi vsemu kar so dejali o kmetijstvu na zadnji seji CK ZKS, tudi tam so sklenili korenito pomagati k izboljšanju kmetijstva, sicer bodo kmetije odmrle. Cene so sramotne in ne pokrivajo stroškov, zato pač ne kaže zameriti Šmihelčanom, da so prisluhnili vabilnim obljubam. Vendar pa še vedno mislim, da je treba vse skupno reševati in ostati svojemu zvest.

Daniel Rinc je menil, da ni na mestu segati sedaj v zgodovino, bolj pomembni so razvojni načrti, o njih bi se morali več pogovarjati. V dolini bi morali bolj povezati vse danosti v samem kmetijstvu z možnostmi v turizmu, kot to delajo, denimo v Švici. Tu je potem zagotovljen napredek. Treba je gledati dolgoročno tako v interesu zadruge, kot tudi kmetov. (V nadaljevanju je orisal nekatera poslovna prizadevanja Celjskih mlekar).

Oskar Slatinšek je menil, da nikakor ne moremo mimo preteklosti in poudaril, da Šmihelčani nikakor niso prav, ravnavali, ko so se neposredno povezali s predstavniki Hmezada. Seveda je res, da vladajo v kmetijstvu sindikalne cene, v industriji pa svetovne vendar moramo vse zadeve reševati po ustaljeni poti. In če bi po pravici povedal, potem moram reči, da imam slabe izkušnje s poslovnostjo Žalčanov oziroma Celjskimi mlekarjami.

Florjan Remic se ni strinjal z mnenjem, češ da ne kaže govoriti o preteklosti, saj je ta vendar temelj sedanosti in če bi naši predniki ne bili prizadevni ne bi mi danes imeli tako

urejenih kmetij, kot jih imamo. Povsem napak je naše razmere primerjati s Švico, sicer smo pa tudi mi napredni in se borimo za vsako ped obdelovalne zemlje, le vedeti je treba koliko smo doslej že izuščili, da bi tam kaj pridelali, v kakih hribih naš kmet ustvarja, to je treba videti in za kakšno ceno.

Kot kmetijski strokovnjak izpred desetletij je spregovoril Vlado Miklavc. Dejal je, da je spremljal in sodeloval pri razvoju kmetijstva v Gornji Savinjski dolini. Opozoril je na izredne uspehe, ki jih je tu kmetijstvo doseglo, to nam priznavajo tudi svetovno znani strokovnjaki, pa ne nazadnje je ta napredek vezan na delo zadruge! Izrazil je dvom, da so obljube dane Šmihelčanom, kaj več kot besede. Zagotovo pa vem, je dejal Vlado Miklavc, da Žalčani na svojem območju vsega obljubljenega nimajo, kako bodo torej nudili vse to nam. Gotovo so tržni viški, se pravi proizvodnja hrane v naši dolini, na ravni, ki si jo drugje le lahko želijo, to nam. Gotovo so tržni viški, se pravi želijo, to pa je gotovo rezultat dolgoletnega uspešnega dela in sodelovanja kmet-zadruge.

Emil Štern je menil, da bi tilo treba ugotoviti, če je ponudba Hmezada stvarna. Dalje ali je želja kmetov realna. Mislim, da bi morali v okviru občinskega izvršnega sveta stvari proučiti kaj se v Šmihelu dejansko da uresničiti. Ne kaže vsake ponudbe vzeti za zlato, torej tudi Hmezadove ne. Predelovalne obrate je treba pač ekonomsko utemeljiti in vprašanje je, če bi tega ne zmogle tudi Ljubljanske mlekarne, mislim na obljubljeno sirarno v Šmihelu. Ali ponujeno ceno Hmezad nudi tudi na svojem območju? To je vse lahko kratkotrajna zadeva, zato je treba razodeti. Nikakor pa ne kaže podpirati ukrepe in način Hmezada. Ekonomski vidiki so pri vseh odločitvah v ospredju in dobre izkušnje z Ljubljanskimi mlekarjami je določeno jamstvo tudi za naprej. Treba se bo pač dogovarjati in ugotoviti najboljše možnosti za napredek kmetijstva v občini. Nikakor pa ne kaže zadeve spolitizirati, tudi v Šmihelu bo treba strnjene misli. Skupaj se da pač veliko narediti.

Besedo je povzel predsednik IS SO Mozirje Ivo Kos, ki je dejal, da se v naših razmerah res ne kaže pričepčevati o razvoju kmetijstva v občini. V našem srednjeročnem načrtu smo tehtno predvidevali razvoj za naprej in mislim, da dovolj utemeljeno. Res pa je, da se naša tržna stvarnost hitro spreminja. V zadruzi že imajo načrte za sirarne, pa še študijo o tem so naročili. V Šmihelu ima vsa stvar sorodstvene korenine in če mene vprašate potem ne verjamem v dobrodelnost nikogar, posebno če gre za ekonomske odločitve. Jaz sem tovariš iz Celjskih mlekar poseg v Šmihel odsodetoval, jasno mi je, da moramo dosežke v našem kmetijstvu spoštovati in naša zadruza je bila glede razvoja zelo napredna in prizadevna. Vsekakor zagovarjam skupna dogovarjanja in ne samovoljne korake. In vse poti do kmetijstva v okviru naše občine so možne le preko zadruge v Mozirju.

Matija Petrin je potem povedal, da že dolgo sodeluje v zadrúžni hranilnici in dobro je v kakšni denarji so prišli iz Ljubljane in kaj se je za ta sredstva uspelo narediti. Tega ne kaže podcenjevati. Mi smo, je dejal Petrin prišli z beraške palice na visoko mehanizirane kmetije, to je zasluga sodelovanja z našo zadruzo, tega ne kaže prezreti. Cene pa morajo življenjsko reševati in ne uradniški. Včasih so naši predniki dajali desetino, danes pa dobimo le tretjino cene za mleko plačane, torej dajemo dve tretjini...

Vlado Klemenčič je poudaril, da so radi prišli na razgovor. Mislim, je dejal, da smo kar dosti razčistili, potreben pa bo razgovor med mlekarjami in zadruzo. Postopke takih oblik, kot je bilo to v Šmihelu je treba obsojiti, to ni sprejemljivo. Razumem, da je treba boljše ponudbo pretehtati, zato kmetom v Šmihelu tega ne zamerim. Vendar pa ugotovimo, če je ponudba stvarna, tako bo odpadel občutek, da binokod lahko nekaj pridobil, pa so drugi to preprečili. Vprašanje sirarne je treba ekonomsko in tehnično pretehtati. V ostalem pa ni prav da smo dvolični. Ne moremo sedeti na dveh stoli. Vsaka odločitev je lahko tvegana, posebno če temelji na nekih ponudbah, ki niso tudi utemeljene. Če potem s sodelovanjem po novem ne bi bili zadovoljni, ni koraka nazaj! Tu se ne kaže igrati. Starejši kmetje so danes izkušeni govorili, pa je treba tudi njim prisluhniti. (Nato je pojasnil še nekatere okoliščine sedanega ekonomskega trenutka v naši družbi).

Prav je da smo si stvari povedali, je dejal predsednik občinske skupščine Anton Boršnak. Mislim, da smo odprta dolina, povezani smo z našimi strani, nič se ne zapiramo. Boleče je to, da ukrepamo mimo veljavnih družbenih norm, to obsojam. Vse je pa izziv Mercatorju.

Zaključno besedo je povzel Alojz Plaznik, kije dejal, da je zgodovina nekega razvoja za vse zanimiva in resnična. Zaključne misli Vlada Klemenčiča v celoti podpiram. Razvoj ne moremo doseči preko noči in mi v zadruzi smo za uspešen razvoj in mihe ne Šmihelčanov obsojal, bo pa izhod iz vsega mogoče skupno in z dobro voljo. Upoštevajmo načela zadrúžništva, ki pomenijo jačanje solidarnosti, tako so delali že naši predniki. Razgovor je zaključil Zdravko Novak z željo, da bi v medsebojnem razumevanju poiskali najboljše rešitve in to v okviru zadruge. Seveda pa temu sledi razgovor na širši ravni.

Revije naših zborov

Mesec maj so nam popestrili dnevi petja. S presledkom komaj šest dni sta si namreč sledili dve občinski reviji pevskih zborov, ki jih je organizirala občinska Zveza kulturnih organizacij Mozirje, kot je to že dolgoletna tradicija. In pokazalo se je, da vzbujajo te vsakoletne pevske prireditve vedno več zanimanja med našim prebivalstvom.

Prvo pevsko revijo smo imeli priliko poslušati dne 24. maja t.l. v dvorani Delavskega doma v Nazarjah. Bila je to revija otroških in mladinskih pevskih zborov iz osnovnih šol občine Mozirje. Revija, na kateri je sodelovalo devet pevskih zborov s skupnim številom skoraj 400 pevcev, je privabila iz vseh krajev občine množico poslušalcev, tako da je bila prikupna dvorana Delavskega doma premajhna in so se morali nekateri zadovoljiti s poslušanjem petja kar po zvočnikih, zunaj stavbe. K sreči je bil to kar topel in prijeten dan, da so se tako pevci kot poslušalci lahko zadrževali na prostem pred Delavskim domom, kjer je vladalo pravo praznično vzdušje in mladostni živ-zav.

Opazno je bilo, da so se zbori napram prejšnjim letom številčno močno okrepili, saj so združevali po 40, 50, celo do 60 mladih pevcev. Vidno so se povzpeli tudi v kvaliteti izvajanja svojih programov ter pokazali solidno pevsko znanje v dinamičnih otenkih. Prijetno je bilo gledati sijoče obraze mladih pevcev in njihovo prizadevanje, da bi pesem čim lepše zvenela. Res so se potrudili dostojno predstaviti sado-ve celoletnega dela in nastop na reviji, ki je vrhunec celoletnih priprav, za nje tudi nepozabno doživetje. Poedine pesmi so podpirali učenci glasbene šole s svojimi instrumenti, klavirjem, kitarami in harmonik ter pokazali pri tem veliko igralske spretnosti. Opaziti pa je bilo, da so dekci v pevskih zborih zelo šibko zastopani. Ali naši fantje res ne bodo znali več dostojno zapeti?

Organizacija prireditve je brezhibno potekala, saj so se poleg predstavnikov krajevne in kulturne skupnosti ter društva vidno angažirali tudi mladinci, za kar res zaslužijo pohvalo in priznanje. S tem so Nazarčani pokazali, da se zavedajo pomembnosti naše pevske kulture in so s svojo zavzetostjo dali temu pevskemu prazniku primeren povdarek.

100 let mozirskih gasilcev

Že od daleč je vidno prizadevanje mozirskih gasilcev, da bi dograditev svojega doma čimprej končali, saj se pripravljajo na proslavo visokega jubileja svojega društva.

100 let obstoja res ni mala stvar. Če pa k temu dodamo, da v primeru gasilcev ne gre le za obstoj, ampak za nenehno delo, potem je takšno slavlje še bolj pomembno.

Za gasilske organizacije na sploh velja pravilo, da so najdejavnejše pri nas. Skromna družben sredstva zelo uspešno oplajajo s svojim delom. So dobro organizirani, sodobni in skrbijo za mlade kadre.

Sedaj pa spet k mozirskim gasilcem. Kot zatrjujejo v društvu, bo njihovo slavlje izrazito delovno, nameravajo ga vključiti v program praznovanja občinskega praznika. Program seveda še nimajo izdelan, zato ga bomo objavili kasneje.

Gasilstvo v Mozirju ima globlje korenine, kot jih dejansko poznamo. Namreč, Arhiv kulturne

Druga pevka revija pa je potekala dne 30. maja t.l. v Lučah. Tu so nastopili ženski, moški in mešani pevski zbori iz vseh krajev naše občine. Koncert se je odvijal v prostorih tamkajšnje osnovne šole, ki so se pokazali za tako prireditve kot zelo primerni. Šola je gostoljubno sprejela v svoje razrede vse nastopajoče pevce, zборе, organizatorji pa so se potrudili, da je revija brez zastoj in zelo lepo potekala.

Pred poslušalci so se zvrstili trije ženski, štirje moški in en mešani pevski zbor. Vsi so solidno odpeli svoj program — po 3 pesmi in pokazali, da pevska tradicija v naši dolini ne usiha. Razveseljivo je bilo videti, da so se nekateri zbori kar precej pomladili in številčno okrepili, pa tudi umetniški nivo njihovega petja se je vidno dvignil. To so občutili tudi poslušalci, ki so nastopajoče za vsako pesem nagrajevali z navdušenim aplavzom. Zaključek revije so popestrili še pevci iz Vojnika pri Celju, ki so se kot gostje udeležili revije in res vzorno odpeli svoj program, katerega so morali na željo poslušalcev kar precej podaljšati.

Cep rav naš čas v bližnji preteklosti ni bil ravno naklonjen amaterskim pevskim zborom, pa se zanimanje za zborovsko pesem vendar lespet prebujalo. To se opaža na vsem našem slovenskem prostoru, obe reviji pa dokazujeta, da se to dogaja tudi pri nas. Nedvomno ima zato zasluge tudi vsakoletna manifestacija pevskih zborov v Šentvidu pri Stični. Zato bi bilo prav, da bi naše zборе pri njihovih prizadevanjih podprli. Če že pevcev ne moremo denarno nagraditi, jim nudimo vsaj moralno oporo s tem, da vrednotimo njihovo delo v pevskem zboru kot družbeno koristno ter jim, v kolikor so zaposleni, omogočamo nemoteno sodelovanje pri svojem zboru.

-cm-

Gasilsko tekmovanje

Pred časom je bilo konec tedna v Lučah ob Savinji člansko in mladinsko prvenstvo občine Mozirje. Nastopilo je 32 desetin. Pri članih so zmagali gasilci iz Nazarj, pred Gorico in Radmirjem, pri članicah Gorica pred Lučami in Novo Štifo, pri mladincih so bili najboljši Radmirčani, pri mladinkah pa znova Gorice.

J. P.

Urednik Delavske enotnosti je obiskal tokrat našo občino. Razgovarjal se je o delu sindikata v Glinu, kasneje pa še o zagatah pri mlekarstvu v ZKZ. Z leve: Ivan Purnat, Pavle Pukart in Marjan Horvat

Sindikata v Glinu

Pred časom je sindikate obiskal pomočnik odgovornega urednika Delavske enotnosti Marjan Horvat. Zanimalo ga je delo sindikalne konference v Glinu in razmere, ki so nastale po udinjanju Hmezadovih predstavnikov na območje naše zadrage.

V Glinu smo se sestali predsednik občinskega sindikalnega sveta Ivan Purnat, Marjan Horvat, predsednik konference sindikata v Glinu Pavle Pukart in urednik Savinjskih novic.

Pavle Pukart je odgovarjal na vprašanja novinarja DE Horvata, seveda se je uvodoma predstavil, povedal je, da je lesni tehnik, da vodi pripravo dela v TOZD Stavbno pohištvo.

V Glinu je zaposlenih 1150 delavcev od tega je 350 žensk. V skupnih službah dela 215 ljudi. Glin je leta 1985 izkazal poslovno izgubo, leto kasneje pa je zaradi ustreznih ukrepov po sanacijskem programu že pozitivno zaključil poslovno leto. Vzroki za takratno izgubo so bili pretežno v TOZD Iverna, ker se je čas remonta zavlekel, kasneje pa izpada proizvodnje niso mogli nadoknaditi. Seveda je težavam botroval tudi velik razkorak cen. No, lani so v Iverni dosegli rekordno proizvodnjo in sedaj dosega kakih 2/3 dohodka v DO Glin.

Glede osebnih dohodkov se je stanje tudi izboljšalo. V letošnjem prvem tromesečju so beležili povprečne OD z 160.000 din, kar je za 2,7% nad povprečjem v občini. Tudi pri izvozu so uspešni, saj je že v prvih treh mesecih večji od polovice lanskega (celoletnega). To pomeni, da so se prilagodili tržnim zahtevam in da marketinško obdelujejo trg. Seveda so dosegli takšno uspehe v glavnem v predelavi iver- ninih plošč v sodobno pohištvo VARIO 2000. Drugače pa je v

stavnem pohištvi, kjer upa- da zanimanje tudi zaradi naza- dovanja stanovanjske izgrad- nje. Vendar pa izdelujejo le za znanega kupca, kar pomeni zmanjšanje nepotrebnih zalog.

Napredek se kaže tudi v uvajanju mladih strokovnja- kov na vodstvena mesta v proizvodnji.

Res pa je, meni Pukart, da smo v prizadevanjih za inova- cije zaostali. Sindikati se za- vzemajo za oživitve te dejav- nosti in predlagajo ustrezno službo, ki bi bdela nad pobu- dami za nove pristope. Sedaj pa ni opaziti takega posebne- ga ustvarjalnega nemira med delavci.

Poleg že navedenih težav v stavbnem pohištvi je treba še dodati iztrošenost opreme.

Sindikata nima lahkega dela, saj delavci zahtevajo najraz- ličnejša pojasnila in odgovore, ne le v ožjem smislu, tudi v širšem. Stanja se v naši družbi zelo hitro menjajo in so zato odgovori včasih kar težki. Slabo učinkuje na delavce nenehno govorjenje o potreb- nih ukrepih, ugotavljanje stan- nja, premika pa se zelo počasi, namreč na bolje. To seveda povzroča malodušje. Je pa po drugi strani tudi res, da se za življenje delavca na sploh pre- malo zanimamo, gre tudi za njegov položaj zunaj podjetja. Tudi številna družbena telesa in vseh vrst množični predpisi vzbujajo nezaupanje, ker tako raste družbena nadgradnja, ta pa je draga. Treba je veliko pojasnjevanja, zaključil Pukart.

Delo republiškega odbora za lesarstvo je zadovoljivo. Res se trudijo, meni Pukart. Kar pa tiče republiških sindi- kalnih vodstev pa je med delavci mnenje, da si prizade- vajo za delavstvo, vendar pa je opaziti premalo povezanosti in dogovarjanja med DPO na vseh ravneh. Tako prevladuje vtis, da včasih ni vklajenih ukrepov, to je seveda slabo!

Dobro sodelovanje gasilcev GD Gorica z nemškimi gasilci iz Kuertna se kaže tudi v tem, da slednji pomagajo našim z različnimi vozili, ki so še v dobrem stanju in lahko našim gasilcem dobro služijo. Tri takšna vozila so ob zadnjem obisku pri nas pripeljali iz Zvezne republike Nemčije in jih izročili za potrebe naših delavcev.

Ivan Glojek – Žvipel

Človek je bil žrtev brezvest- nega voznika pred svojim do- mom, ki je iz roda v rod pomenil Žviplom trdno gnezdo.

Ivan Glojek—Žvipel se je rodil v Šmartnem ob Dreti 14. 2. 1900 kot sin uglednega kmeta in gospodarja. Po končani osnovni šoli v domačem kraju so ga vpisali v gimnazijo v Celje kjer je dočkal začetek prve svetovne vojne in se prav zaradi nje vrnil na domačijo ob Dreti. Tako je pač usoda nanesla, da je tudi on stopil na pot kmeta, lesnega trgovca in splavarja. Gospodar na domačiji je postal 1928 in s tem zatrl v sebi željo po šolanju. Je pa res, da je več- rat dejal, da je pač zemljo bolj ljubil kot vse drugo. In ostal ji je zvest vse do trenutka, ko je pred domačim pragom izdihnil.

Med obema vojnama je bil napreden in dober gospodar. Ko sem nekoč govoril z nekdanjim žagarjem, ki je delal na Žviplovi žagi, mi je ta povedal kako je mladi Ivan v prvih povojnih letih pravično ravnal, ko je proti volji lastnega očeta zaščitil delavce na žagi. Ljudje so ga zaradi pravičnosti in dosledne poštenosti cenili. In ko je naša domovina ječala pod bremenom nemške zasedbe se je iz notranjega pre- pričanja uprl nasilju in se vključil v OF. Njegov delež osvoboditve je bil velik, niti čas prebit v celjskih zaporih ga ni strl. Ostal je zvest svojim načelom in se ni pokoraval tujcu.

Po končani drugi vojni je spet njegova pozornost veljala kme- tiji. Bil je predan socializmu in se vključil v ZK in ostal njen član do smrti. Požgani domovi v Zadrebški dolini so silili k vsest- ranskemu družbenemu delu tudi Ivana Glojeka in ko so ljudje začeli v urejenih razmerah je obrnil vso svojo pozornost napredku kmetije. Bil je vzor naprednega kmeta, zadržnika in je kot tak vedno znova strpno dokazoval drugim pomen na-

predka v kmetovanju. Množice so tiste čas hodile ogledovati njegovo domačijo in gospo- darstvo. Bil je vzor tako v pogledu napredka, kot tudi v človečnosti. In takega bomo pomnili.

A. V.

Uspeh naših pionirjev

Vsako leto se mladi po obči- nah pomerijo v znanju obram- bnih veščin. Letošnje občinsko tekmovanje je pokazalo viso- ko stopnjo znanja med mla- dimi, za kar gre pohvaliti tako nje same, kot mentorje obram- bne vzgoje po šolah. Seveda nudi mladim in šolam vsakrš- no pomoč Občinski štab TO Mozirje.

Na regijskem tekmovanju je

našo občino zastopala skupina šole II. grupe odredov Mozirje in dosegla 4. mesto. Tekmo- vanje je potekalo v Laškem in treba je poudariti, da v hudi konkurenci, zato je uspeh naših mladih omembe vreden.

Prihodnje leto bo regijsko tekmovanje za osnovne šole, srednje šole in za mlade zunaj šol v Mozirju.

Tradicionalna prireditve na Rečici

Zelo uspela prireditve krajanov Rečice oziroma krajevne skupno- sti je že nekaj let njihova olimpija- da. Letos bo na Rečici živo od 2. 7. do 5. 7. K temu bo pripomoglo slavlje v počastitev 105 letnice domačega gasilskega društva, ki bo ta jubilej obeležilo s pre- vzemom dveh gasilskih vozil.

O programu pa naj zapišemo, da bo 2. julija ob 20. uri v šoli na Rečici otvoritev razstave domačega slikarja Gorana Horvata. Dan kasneje, to je 3. julija bo večer pod vaško lipo. Sodelovali bodo domači pevci in citraši iz Luč, pa še kdo. Turnir v tenisu bo 4. julija ob

8. uri, ob 9. uri pa bo nogometno srečanje ženskih ekip. Tega dne bo ob 17. uri gasilsko slavlje s številnimi gosti od blizu in daleč. Ob 18. uri bo gasilska povorka, nato pa bo veselica. Naslednji dan, to je 5. julija bo ob 15. uri srečanje krajanov v športnih igrah po tem pa bo spet veselo. Izku- piček od prireditev namenja ureditvi otroškega igrišča, olepšavi kraja in še kakšni koristni izboljšavi na Rečici.

Organizatorji zagotavljajo pri- jetno zabavo, seveda pa odlično gostinsko oskrbo, z drugimi bese- dami, dobro pijačo in jedajo!

Zabavno v Savinjskem gaju

Zadnje dni prejšnjega tedna so šoferji in avtomehaniki celjske regije opravili vsakoletna športna in strokovno-prometna tekmo- vanja. Organizirala so jih posa- mezna občinska združenja ZSAM, sklepno srečanje vseh tekmo- valcev in družinskih članov pa je bilo v nedeljo na prostoru ob Savinjskem gaju v Mozirju. Ude- ležba na tem srečanju je bila manjša, kot so jo organizatorji pričakovali, vseeno pa je bilo veselo in zabavno. Za vse udele- žence so pripravili razne igre in tekmovanja, kot so testiranje iz cestno-prometnih predpisov, risa- nje prometnih risb, ki so jih kasneje razstavili in nagradili, tekmovanje v pikadu, precej šalj- vo pa je bilo tudi pihanje v balon, ki so ga morali opraviti poklicni vozniki.

Šoferji in avtomehaniki so se pred tem pomerili v posameznih krajih in spretnostni vožnji s tovor- njaki, avtobusi in z osebnimi vozili, v preverjanju znanja iz cestno-prometnih predpisov, v streljanju z zračno puško, šahu, ugotavljanju napak na vozilih in v podobnih strokovnih in športno- rekreativnih tekmovanjih. Prak- tične nagrade za najboljše so prispevali Gorenje, ZŽAM Mo- zirje ZŽAM Velenje in svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu občine Velenje. Osrednja slovesnost ob regijski proslavi ob 13. juliju bo v Žalcu, povejmo pa še, da je med posamezniki v sku- pni razvrstitvi zmagal Avgust Pfeifer iz Žalca.

J. P.

Jubilej planincev

Planinci planinskega društva Zabukovica čestitamo Planinskemu društvu Ljubno ob Savinji, ob njihovi 35 letnici. Naš spomin seže deset let nazaj, ob praznovanje 25 letnice. Tedaj smo se visoko na Travniku spoznali in ob otvoritvi Bivaka na Travniku izmenjali prve besede. 1637 metrov visoko so zgradili bivak, ki še kako služi pohodnikom po Slovenski planinski poti. Tudi naši planinci imajo lep spomin na ta objekt, saj jim je na njihovih poteh nudil priložnost, da so prenočili in niso v trdi temi tavalj proti Raduhi. Spominjamo se razgovorov in ugibanj, kje pod Komnom je bila partizanska bolnica. Tov. Jordan nam je zagotavljal, da je prehodil področje pod Komnom in da ni sledu za bolnico. Tedaj smo čuli za bolnico, ki je nudila zavetje ranjenim borcem in sram nas je bilo, da za domačo bolnico ne vemo, vemo pa recimo zelo veliko o bolnici Franji na Primorskem. To Vaše in Jordanovo iskanje ima ravno v tem velik pomen, mladini ste odkrili domačo zgodovino, borbe na domačih tleh, borbe, ki so bile težke, požrtvovalnost, ki je bila velika in vse preveč zakrita, pozabljena.

Še bolj smo bili presenečeni naslednje leto, ko ste že organizirali prvi pohod na področje, kjer je bila bolnica. Bolelo nas je, da je lahko tako svetla zgodovina zatonila tako kmalu v pozabo, saj nam je tedaj tov. Jordan pripovedoval, da je sedel na skali, kjer je bila zapuščena spominska plošča bolnici in za to ni vedel. In danes po devetih letih, po devetem pohodu ste Lubenci lahko ponosni za opravljeno delo. Na prostoru nekdanje partizanske bolnice so zelo originalno nakazane posamezne barake, na novo ste postavili eno izmed barak, lepo

uredili partizansko grobišče.

Pa ne samo to. Organizirate pohod in pohodniki obiščejo spomenik pri Rabonu in na Vahti. V Vodniku po partizanskih poteh teh spomenikov ni. Mogoče so premalo veličastni, sestavljalci knjige pa niso pomislili, da so narejeni iz srca. Spomenik na Vahti, skromen lesen obelisk, spominja na veličastno dejanje partizanskega bolničarja, ki do zadnjega ni zapustil ranjenih sohorcev, daroval je življenje, čeprav, bi se sam lahko umaknil na varno.

Marsikdo izmed letošnjih pohodnikov, se je spomnil besed, ki jih je zapisal slovenski pesnik Janez Menart v prvomajski številki Dela. Med drugim je zapisal: »... Te bolniške barake... so zadnje edino res stvarno pričevanje o največjem dejanju, ki ga je kdaj zmogel naš narod... Tu so in pripovedujejo o obelisku, na katerem je na vseh štirih straneh popisana veličastna zgodovina slovenskega naroda: zgodba o pogumu, iznajdljivosti, zanesljivosti, gospodarnosti in organizacijskem duhu ljudi, ki so zgradili in vodili te bolnišnice; in obenem zgodba o neuničljivo moči naroda, ki je te bolnišnice priklkal v življenje, ker ga je gnala sla po svobodi in neomajna odločnost, da si bo posledaj sam krojil svojo usodo...« Te besede potrjujejo misel, da ste Lubenci opravili ogromno delo. Sedaj je na nas ostalih, da sem pod Komen popeljemo mladino. Letos smo na pohodu srečali mlade iz Ljubnega, iz Titovega Velenja, bili so naši pionirji in mogoče še pionirji kakšne druge šole. Ali ni to premalo? Za Spodnjo Savinjsko dolino lahko rečem, da vse premalo.

Hvala za opravljeno delo in iskrene čestitke ob jubileju.

Franč Ježovnik

Kmečke žene na izletu

Kar težko smo pričakovale dan, ko nas je avtobus popeljal tja na Gorenjsko na izlet, ki ga je pripravila naša zadruga (ZKZ Mozirje). Vodil pa ga je Lojze Tisnikar.

V Ljubljani se nam je pridružila pospeševalka KZ Medvode (Barbara) in nas najprej peljala v tovarno Rašica. Tam je bilo kaj videti, pa še nakupi lepih pletilskih izdelkov so bili mogoči. Pot nas je vodila naprej v Goričane, kjer smo si ogledale muzej, tudi to je bilo svojevrstno doživetje. Navdušilo nas je tudi Zbiljsko jezero.

Seveda je naša posebna pozornost veljala ogledu kmetije v Medvodah. Tam sta nas gospodar in njegova žena lepo sprejela. Pridelujejo veliko krompirja, poleg tega pa imajo dobro živinorejo. Ob izčrpnem pojasnjevanju je bil ogled zelo poučen, pa tudi razgovor s kmetom je dopolnil bogato vsebino vidnega.

Kaj bi brez dobrega kosila, tega

Občinsko tekmovanje pionirjev

Kolo je in bo priljubljeno prevozno sredstvo starejših, predvsem pa mladih ljudi. Vedno bolj je uporabljeno, saj se z njim prijetno predvsem pa zdravo rekreiramo. Ta rekreacija pa zahteva na žalost tudi človeška življenja. Na naših cestah ugasne vsako leto za en razred mladih ljudi. Zato je potrebno mlade poučevati in jih seznanjati s prometnimi predpisi.

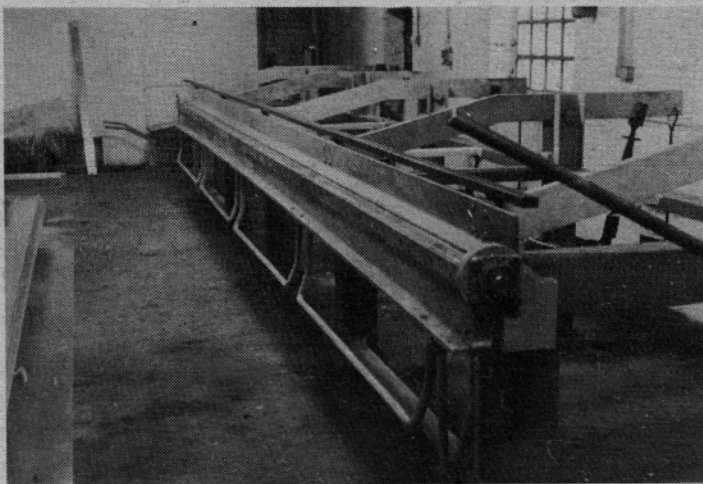
Ena pomembnejših nalog naših šol je, da učence izobražujejo v tej smeri. Tisti pa, ki kažejo več veselja in zanimanja za to področje, pa se vključujejo na šolah v prometne krožke, ki delujejo vse leto in kjer si znanje poglabljajo. Nato se vsako leto 8 najboljših učencev iz vsake popolne O.Š. v občini

pomeri v teoretičnem znanju in spretnostni vožnji. Letos je bilo tekmovanje »Kaj več o prometu« dobro organizirano v Lučah.

Najboljši na tem tekmovanju je bil Evgen Jurič iz O.Š. Mozirje, na drugo mesto se je uvrstil Ciril Sem prav tako iz O.Š. Mozirje in tretje mesto je zavzel Blaž Presečnik iz O.Š. Gornji grad.

18. 4. so se v Portorožu pomerili najboljši iz 58 slovenskih občin. Tekmovalec, ki e predstavljaj našo občino je osvojil odlično 17 mesto.

Poleg znanja o prometnih predpisih je za varno vožnjo pomembno tudi pravilno opremljeno kolo. Šole skrbijo tudi za to. Vsako leto pregledajo kolesa in le pravilno opremljeni prilpijo nalepke.

Kovinski delavci Komunalnega podjetja so si pomagali, ko so sami naredili stroj za krivljenje pločevine večjih razsežnosti. Tako so prihranili drago prevažanje pločevine v Celje, sedaj lahko ta dela opravijo kar doma.

Še o prometu

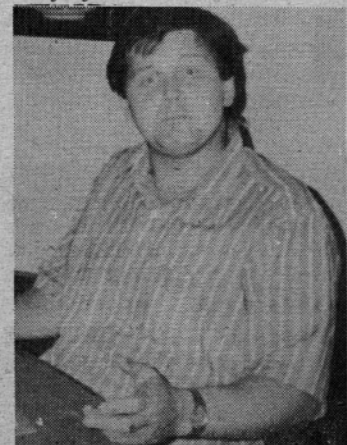
Stanje prometne varnosti na območju občine Mozirje je še vedno pereče vprašanje, katerega občutijo večina vsi občani naše občine, predvsem pa udeleženci v prometu. V letu 1986 se je na območju naše občine dogodilo 36 prometnih nezgod, v katerih je bilo kar 44 udeležencev v prometu poškodovanih. Posledice prometnih nesreč so bile naslednje: štiri osebe so izgubile življenje, 21 je bilo hudo telesno poškodovanih. Lahko telesno pa je bilo poškodovanih 19 oseb, skupna materialna škoda pa je znašala na vozilih, ki so bila udeležena v prometnih nezgodah 19.560.000 din. Največ prometnih nezgod se je dogodilo zaradi neprimerne hitrosti, vožnje pod vplivom alkohola in pa izsiljevanja prednosti. Dogodile so se tudi 3 prometne nezgode s pobegom.

Pri tem je potrebno poudariti, da je za delavce PM zelo pomembno, da so o tovrstnih prometnih nezgodah čim prej obveščeni, saj takojšnja prijava daje veliko večjo možnost za odkritje tovrstnih povzročiteljev prometnih nezgod. Pri tem je en udeležec v prometu poškodbam podlegel, dva pa sta bila telesno poškodovana.

Na podlagi statističnih podatkov lahko zaključimo, da prometna varnost v naši občini ni najbolj zadovoljiva. V zadnjem času opažamo, ko se

Slikarstvo je ljubezen

Goran Horvat je prijeten sogovornik. Ko sem ga nekega deževnega popoldneva obiskal, je pravkar krotil svoji dve živahni hčerki in se opravičil, da je žena pač od doma in tako pade skrb za mali nanj... Pa ti dve deklici nista nič motili najinega razgovora, saj je bilo kar prijetno poslušati med resnimi besedami veselo otroško čebljanje.

Ni čudno, da kot strojni diplomirani inženir slikate in ne gradite strojev?

Človek se pač najde, morda tudi pozno v življenju, je odgovoril Goran, no mene je že od malih nog veselilo risanje, sicer pa je moje načelo, da je važno delati in temu sem zvest. Študij mi je marsikaj razkril, šola človeku daje razgledanost, veselje pa je nekaj drugega in če ga človek v sebi odkrije za kaj drugega kot mu velela stan, pač moraš po tej poti. Moja je bila res nekoliko lažja, zahva-

bljša poletje, da je na cestah vse več voznikov motornih koles in koles z motorji, ki so na cesti zelo nepredvidni in s svojo nepredvidnostjo in objestnostjo ogrožajo sebe in druge udeležence v prometu. Tu gre predvsem za mladoletne voznike, ki še nimajo voziškega dovoljenja, oziroma potrdila o poznavanju cestno prometnih predpisov, tako zaradi neizkušenosti in neprimerne hitrosti povzročijo prometne nezgode. Tu pa bi morali starši teh voznikov posvetiti več pozornosti za varnost svojih mladoletnih otrok in jim preprečiti vožnjo po cestah, dokler še nimajo ustreznih izkušenj in znanja. Posamezni starši pa ravnavo ravno nasprotno, saj kupujejo svojim otrokom kolesa z motorji in jim tako omogočajo, da se na cesti izpostavljajo nevarnosti, oziroma ogrožajo sebe in druge udeležence v prometu, kršijo cestno prometne predpise.

Prav bi bilo, da bi v vseh sredinah posvečali več pozornosti prometni problematiki v naši občini, saj vemo, da je človeško življenje največja dobrota naše družbe, katero je večkrat ogroženo na javnih cestah.

Velik prometni zamašek pa seveda povzroča v trgu v Mozirju neurejena avtobusna postaja, kakor tudi pomanjkanje parkirnih prostorov za tovorna in osebna vozila.

Ljujoč se mojemu očetu, ki mi je stal ob strani in mi pomagal prebroditi marsikatero prepreko do odločitve; pa mi ni žal. Slikam iz ljubezni, ta pa je odraz moje notranjosti v odnosu do ustvarjanja. Oče mi je vedno dejal, da za poklic slikarja ni dovolj le znati risati, poklic umetnika je težak in treba se je krepko spoprijeti s trenutki dvomov, ki so pač posledica doživljanja določenih načinov življenja. Tudi rutina prihaja s časom in delom, to pa ne pomeni ustvarjanja tja v en dan.

Ali to pomeni, da ste krenili po poti očeta?

Ne, sin ni šel po poti očeta, iskal je svojo pot do izpovedi. Vsakdo pač ima svoje oči s katerimi po svoje vidi. Moje načelo je »pake ožveti, realnost popačiti...«. Včasih prenašam na platno vse svoje občutke in sliko časa v katerem živim. Zato me zelo priteguje boj za ohranjanje naravne in kulturne dediščine. Tu smo zelo glasni, pa skromni v dejanjih. Mislim, da je treba na te zablude tudi likovno odgovarjati, to tudi delam, pa čeprav me marsikdo ne razume. Prizadevam pa si, da bi moje izpoved razumeli ljudje med katerimi živim in delam, zato rad govorim o svojem delu z ljudmi, ki jih naključno srečam, ali pa s tistimi, ki me obiščejo.

Goran Horvat se bo v času letošnjih prireditev na Rečici predstavil v svojem domačem okolju s platni in tudi z drugimi izdelki iz svoje umetniške delavnice. Razstava bo odprta 2. julija 1987 ob 20. uri v avli šole na Rečici.

A. V.

Pripadniki CZ v tekmi

Tekmovanje pripadnikov Civilne zaštite naše občine je bilo ob lepem vremenu na Pobrežju. Udeležba je bila dobra, saj je tekmovalo 10 enot iz krajevnih skupnosti oziroma delovnih organizacij. Na lepo pripravljene tekmovalnem mestu se je tako zbralo 120 tekmovalcev. Tekmovali so v dveh veččinah in sicer z motorno brizgalno in v štafeti z ovirami.

Prvo mesto so dosegli pripadniki CZ iz Gornjega grada,

drugo iz Nazarij in tretje pripadniki CZ in DO Gorenje—Glin.

Prireditev je bila odlično pripravljena in je v vsakem pogledu potrdila dobro organiziranost CZ in organizacijske sposobnosti organizatorja.

Na prizorišču je bilo opaziti veliko gostov iz krajevnih skupnosti in delovnih organizacij, manj pa je bilo predstavnikov javnega življenja.

Pri Petku v Lenartu

Nekako med dvema dolinama na višini kakih 800 metrov leži lepo urejena kmetija Valentina Mavriča — Petka. Do tja vodi lepa hribovska pot in če je človeku vreme naklonjeno, je že vožnja do domačije poseben užitek tako v razgledu, kot v občudovanju narave.

Urejenost domačije je na izredni višini kulturne in gospodarske razgledanosti. In ko nanese govor o prednikih, potem slišimo trditev, da so že ti bili napredni, gospodarni in ugledni. Tako torej iz roda v rod. Ni da bi človek hvalil brezhibno čistočo v gospodarskih in drugih poslopih, gre bolj zato, da veje na prvi pogled povsod red.

Valentin Mavrič, sicer tudi predsednik Zadrúžnega sveta pri naši zadrugi, rad pove kako je skupaj s svojo ženo doslej gospodaril, kako je zadaj za gozdom uredil lep travnik na mestu slabega gozda, kako skuša posvetiti še tako malim podrobnostim pozornost, da bi pač bilo lepo živeti in delati tu v hribih... V hlevu ima 15 glav, usmerjen pa je v mlečno proizvodnjo odkar mu je inž. Dolfe Cizej leta 1969 naredil preusmeritveni načrt za njegovo kmetijo. To so bili prvi začetki sodobnega gospodarjenja in blagovne proizvodnje na kmetiji in pri tem ne pozabi poudariti vso možno pomoč zadruga. No, res, pravi danes so žal postali kmetijski pospeševalci pri zadrugi neki uradniki, ne po svoji volji, pač pa zaradi vse večjih zahtev po pisarniškem delu. To po njegovem prepričanju že ni dobro! Toda tu je zadruga nemočna.

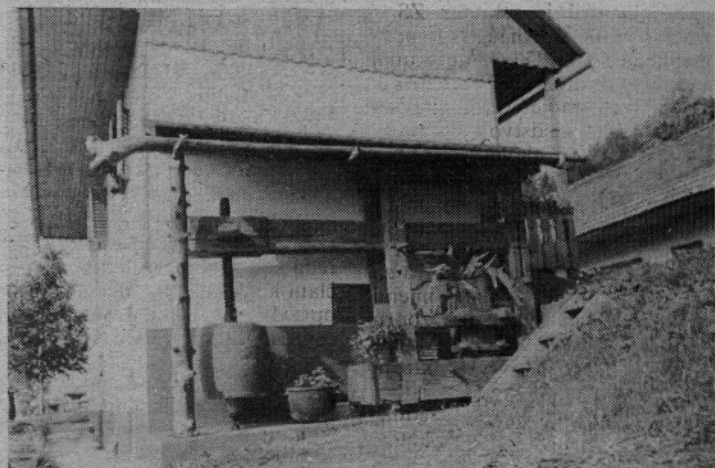
Mleko je treba spraviti v dolino, je bilo naše vprašanje. Ja, skupaj imajo kmetje tega predela urejeno prevažanje mleka, pač vsak določen čas. Beseda še vedno velja, kot je nekoč pri »cirngi« za pastirja na planini. Nič ni treba pisati, mož je ostal beseda!

Med ogledom bližnjih površin nas je pot vodila skozi gozd. Z vso žalostjo v glasu je Mavrič opozoril na vse več suhih dreves. Ob tem je izrazil skrb kaj bo v naprej. Kaj bo na tej zemlji, če bomo gozd uničili. In smo na najboljši poti, da to storimo. Brezbrižno glede tega pač ne pozna meja. Čudno, saj bo tako početje

prizadelo tudi tisto, ki danes o vsem odločajo, tako pri nas kot v svetu. Vsi ti očitno nič ne mislijo na svoje potomce, sicer bi tega ne počenjali. Še danes vemo, da so neki Feničani posekali gozdove v Dalmaciji... in tam je kamen, tam marsikje ni življenja. Pa tudi drugih primerov je dovolj, doma in po svetu. Samo videti jih je treba in misliti je treba na ohranjanje življenja na zemlji kjer živimo, vsaj to smo dolžni. Kaj bo če bomo vse podredili nekim papirnatim načrtom, ki bodo končno rodili zlo. Škoda, ko ne mislijo tudi tisti, ki so odločujoči na kvarno početje njihovih načrtov in početja. Kar spomnimo se na Černobil, še nekaj podobnega pa ne bo treba več skrbeti za širitev napredka na račun zdravja ljudi in uničevanja narave.

Govorili smo tudi o gospodarskih skrbih našega kmeta. Razkorak cen, ki je opazen v kmetijstvu in industriji je v veliko škodo kmetijstva. Ko da tu ni potrebno vlagati velikih sredstev, ali pa ko, da naj nosi levji delež nekega standarda kmetijstva. K temu so potem razne drobne brige, kot nedorečeno umetno osemenjevanje. Poti osemenjevalcev vodijo le do določenih točk, tja pa je treba s hribov pripeljati kravo in tam včasih čakati, saj veterinar nima le osemenjevanja. Tu gre za organizacijske slabosti, ki jim poenostavljeno rečemo kar denar. Pa ni vse le denar, treba je prisluhniti kmetom v njihovih zahtevah. Saj ne zahtevajo nekaj, česar z malo volje ne bi skupaj zmogli.

Kot predsednik Zadrúžnega sveta zadruga seveda skrbno spremlja zadeve okoli kmečkih zahtev v Šmihelu. Kot kmet, ki ima podobne težave okoli osemenjevanja in cene mleka, je prepričan, da bo prevladal razum in razsodnost. Meni, da takšne igrice za kulisami niso v korist niti kmetom, niti zadrugi, pa tudi ne družbi. Znano je, da gre ribič na lov in natakne na trnek črva, pa ne zato, da bi ribe nasitil, pač zato, da bi jih ujel. To je stara modrost, le pozabimo nanjo ko prevladata v človeku gnev in jeza. Kmet se je vedno boril vendar pa je pri tem ostal zvest svojemu narodu in zemlji, zato bodo tudi v Šmihelu naši skupno pot.

Na kmetiji Petek v Florjanu je vse na svojem mestu. Primer kako se da ohraniti stara lesena stiskalnica. Je hkrati okras in dokaz nekdanje tehnologije

Seja komunistov Mozirje

Na 5. seji Občinskega komiteja ZKS so obravnavali oceno o razmerah in stanju med komunisti v DO Smreka. Gornji grad po razpustitvi osnovne organizacije ZK. Dalje so preračunali ocene programskih sej osnovnih organizacij ZK. Predmet razprave in sprejetja je bil tudi delovni načrt OK ZKS Mozirje za leto 1986. Pregledali so finančno poročilo za leto 1986.

Posebno dolgo so se zadržali pri poročilu posebne komisije CK ZKS iz Ljubljane, ki je pregledala stanje v Smreki in pripravila izčrpno poročilo o ugotovitvah. Prebral ga je v imenu komisije Jože Utenkar, ki je uvodoma poudaril, da je bil namen komisije predvsem pomagati komunistom iz zagate v katero so zašli po prekinitvi dela lani. Pomagali pa naj bi tudi vsem delavcem te delovne organizacije. Naloga ni bila lahka, je menil Utenkar, saj je šlo z njihove strani za voljo do demokratičnega dialoga s katerimi bi morali doseči določene cilje, prav to pa so v Smreki zanemarili. Vsekakor bo treba pritegniti vse dejavnike v DO zato, da bi se samoupravljanje poglobilo. Še danes se ne da ugotoviti zakaj dobro začetih nalog v Smreki niso izvrševali. Pri delu se komisija ni spuščala v ekonomska vprašanja kolektiva.

Med temeljne ugotovitve skupine iz CK ZKS spada predvsem slaba obveščenost, odločanje v ožjem krogu, v osnovni organizaciji ZK posamični interesi, medsebojno prikrivanje poslovnega stanja, neverjetna metoda, da se disciplinsko postopa proti osebam v ZK, ki so opozarjale na nekatera kritična stanja in slabosti v DO. Seveda komisija ni nakazala ukrepe zoper ugotovljeno stanje, ker meni, da je te treba širše dogovoriti, vsekakor pa si bo še naprej prizadevala pomagati po potrebi tej delovni organizaciji.

Ker je bilo poročilo komisije CK ZKS dostavljeno vsem udeležencem seje, je predsednik OK ZKS Mozirje menil, da ga ne bo treba brati in je odprl razpravo.

K besedi se je oglasil direktor DO Smreka. Pripravil je obsežno pisno razpravo, ki jo je prebral. Iz vsebine bi lahko povzeli, da pripisuje razmeram, ki so nastale po zaostrovanju v Smreki vzrok za viden padec storilnosti. Politična neizkušenost dejavnikov tja do občine je tudi vzrok za kritično stanje. Pred dogodki lani so se širile neresnične vesti, te so bile celo posredovane na fotokopijah. Na samem zboru delovnih ljudi po prekinitvi dela je poročilo sekretarke OO ZKS sprožilo veliko nervozo. Nekatere od njenih ugotovitev so bile očitno prenapete, osebne in netehtne. Zato smo zahtevali naj oceno podpiše kot osebno in ne kot skupno dogovorjeno na seji komunistov v DO. V nadaljevanju je direktor Kopušar opisoval potek raznih sestankov, pogovorov in razgovorov. Potem pa je ugotovil, da je iz vrst komunistov v Smreki izstopilo nekaj dobrih in prizadevnih članov, kar je vsekakor določen znak. Dalje je orisal nekatere poslovne okoliščine, ki do dogodkov ob prekinitvi dela sploh niso bile slabe. Po tem pa se je vse skupaj hitro slabšalo, ker je sestankovanje zamenjalo delo. Občutno se je tudi poslabšala oskrba s surovino, kar je tudi vplivalo negativno. Glede vključitve Smreke v SOZD Slovenjake pa je bil o tem seznanjen predsednik IS SO Mozirje, ki se z našo namero ni strinjal. Pozneje pa smo predložili ekonomski elaborat, kot utemeljitev naše namere. Izvršnemu svetu naše občine.

Spregovoril je sekretar ZS v občini Franc Boršnak, ki je poudaril, da so DPO občine skupaj izdelale takratno oceno o vzrokih za kritično stanje v Smreki. Vsekakor je predsedstvo sindikatov menilo, da je glavni vzrok za zaplete v obnašanju direktorja DO. Predolgo so se ubadali s kadrovskimi težavami, osebni dohodki pa so bili že nekaj let sem kritični. Vse to je bila osnova za sestavo stališča, ki je bilo v imenu DPO občine prebrano na zboru delavcev po ustavitvi dela. Marsikatero trditve tovariša direktorja nikakor ne držijo.

K besedi se je oglasil predsednik skupščine občine Mozirje Anton Boršnak, ki je dejal, da je na vseh zborih bila podana natančna informacija, tudi oporekanje stališčem DPO je neumestno, je pa vprašanje kdaj je bil kolektiv

dobro informiran in kdaj ne. Je pa tudi vprašanje, če bi delavci kaj drugače ravnali tudi ob najboljših oblikah obveščanja. Čudno, vsi dejavniki zunaj kolektiva so krivi za zaostreni položaj, le tisti ki vodijo ne, tako vsaj izzveni mnenje tovariša direktorja. Nikakor ni sprejemljivo trditi, da je za vse slabosti znotraj kolektiva kriv nekdo zunaj njega.

Predsednik tovariškega razsodišča pri OK ZKS Mozirje Rudi Zager je pojasnil prizadevno delo tega telesa ZK pri razčiščevanju krivde v krogu komunistov znotraj Smreke. Bistvena vprašanja so temeljito razčistili in vsakdo je imel možnost tovariškega pogovora in besede. Naša ocena se domala ujema z oceno CK ZKS, ki smo jo v pisni obliki vsi prejeli.

Nekdanja sekretarka OO ZKS v Smreki Urlepova je povedala, da je čas v katerem je morala sestaviti oceno terjal hitro delo, zato je morda bilo pomanjkljivo. Oceno pa so člani ZK v naši organizaciji sprejeli, zakaj so ji pozneje oporekali? Zakaj so bile tri tovarišice, med njimi tudi jaz, obdolžene, mene pa so postavili pred disciplinsko komisijo v DO. Pred to komisijo so nekateri člani ZK spremenili prejšnje izjave. Sploh pa ne razumem zakaj o tem toliko besed. Če pa gre za izstop iz ZK, pa bi rekla, da so ti posledica dejstva, da se komunisti v ničemer niso mogli v kolektivu uresničevati.

Tovarišica Plaznikova, sekretarka IS SO Mozirje je trdila, da ekonomski elaborat Smreke o vključitvi v Slovenjake na IS ni bil obravnavan. Zato tudi ni bilo mnenje našega izvršnega sveta kjerkoli podano. Okoli osebnih dohodkov pa so znani ukrepi, ki smo jih vsem delovnim organizacijam enako posredovali, to je bila naloga vseh izvršnih svetov, torej tudi našega.

Sekretar OK ZKS Mozirje Miran Bele je nato povedal tisto o tem, da gozda ne vidimo, drevesa pa preštevamo. Vse skupaj daje videz, kot da obravnavamo isto stvar na dveh ravneh. Ko sem poslušal razpravo v Smreki, sem imel občutek da nismo v isti ZK. Hvaliti in božati ni vedno dobro, kritične besede pa še ne pomenijo obsodbe. Da je kadrovsko stanje v Smreki zelo kritično je vsem jasno. Mi se ne moremo pravniško pogovarjati, pač pa tovariško, kot je to običaj v ZK. Ocene, ki niso kritične so hitro sprejete, če pa so kritične pomenijo največkrat v očeh nekaterih napad od zunaj. Ocena CK ZKS je utemeljena in ustrezna.

Ponovno je član komisije Utenkar pojasnil, da so vsa razpoložljiva gradiva iz vseh virov temeljito proučili, vse pa so člani DPO v občini še dopolnili. Menim, da tovariš direktor ni objektivni, ko trdi, da je treba krivdo za slabo stanje v Smreki iskati le zunaj njega. Nismo dobili občutka v pogovoru z občinskimi dejavniki, da je treba tovariša direktorja odstaviti, kaj takšnega nismo zaznali. Komisija pa je bila seveda neobremenjena z dogodki v preteklosti, zato smo prepričani, da so naše ugotovitve podane v gradivu utemeljene. Res pa bi bilo lahko naše poročilo veliko ostrejšše. Smo pa še nadalje pripravljene sodelovati, da bi se stvari uredile.

Zaključek je sklenil predsednik OK ZKS Mozirje Miro Strašek z ugotovitvijo, da je spremljanje dogodkov v Smreki bilo težko. Res je, da je ocena DPO ob stvari bila preskromna, ko pa je šlo za časovno stisko. Pozneje v kolektivu ni bila sprejeta. Kakršne razmere so bile, ni kazalo močnejše vplivati na dogajanje. Očitki, da gre z naše strani za osebna obračunavanja so iz trte izviti. Prav zaradi dosledno poštenega odnosa do DO smo želeli oceno delovne skupine CK ZKS.

Nato so člani komiteja oceno sprejeli, ob tem se je en član vzdrl. Vse ostale točke dnevnega reda so potekale hitro in tako so člani komiteja sprejeli poročilo o opravljenih programskih sejah osnovnih organizacij v občini. Gradivo je namreč nazorno prikazalo sliko, tako so lahko o tem tudi hitro sprejeli stališče.

Program dela komiteja je bil prav tako predložen pisno in dobro pripravljen, člani komiteja so ga sprejeli, sprejeli pa so tudi finančni načrt in poročilo o njem. A. V.

Alpinci odhajajo v Ande. Pred zgradbo skupščine občine jim je srečno pot zaželel Martin Aubrecht

Preverjanje obrambe

V sredini maja je OK ZRVS Mozirje kakor vsako leto organiziral preverjanje znanja vojaških starešin iz mozirske občine. Preverjanje znanja je potekalo v obliki taktičnega pohoda z delovnimi točkami.

Vsako leto je taktični pohod organiziran v drugi krajevni skupnosti. Letos je na vrsto prišlo Ljubno in ker Planinsko društvo Ljubno ravno v tem času organizira tradicionalni pohod na Travniki s proslavo pri partizanski bolnici, je bilo logično, da se oba pohoda združita.

Pot do partizanske bolnice Celje je bila kar naporna, zato so bili člani ZRVS nad 50 let letošnjega pohoda oproščeni.

Na pohodu so vojaške starešine opravljale tudi določene naloge in reševale teste z vojaško tematiko. S tem pohodom je bil za letošnje leto zaključen program izobraževanja vojaških starešin. Ker je bil v zadnjih nekaj letih opazen nenehen padec udeležbe na predavanjih in usposabljanjih, je v letošnjem letu predsedstvo OK ZRVS Mozirje sklenilo ta trend padanja ustaviti.

Prvi rezultati se že kažejo, saj se je letos udeležba na predavanjih

približala devetdesetim odstotkom.

Predsedstvo OK ZRVS ocenjuje, da je usposabljanje v lanskem letu teklo po programu, še vedno pa ne moremo biti v celoti zadovoljni z delom nekaterih krajevnih organizacij ZRVS. Na njih temelji kar velik delež vsakoletnega usposabljanja. Krajevne organizacije bi morale organizirati tekmovanje v streljanju z zračno puško, lahko bi organizirale orientacijska tekmovanja, njihovi člani bi se lahko udeleževali raznih memorialnih športnih prireditev itd. Vendar je bilo le malo tega realiziranega. Ravno na ta način bi popestrili usposabljanje vojaških starešin, kar tolikokrat zahtevajo nekateri člani.

V naši občini bi lahko le z velikimi težavami in z velikimi finančnimi stroški organizirali takšno usposabljanje, kot ga lahko v nekaterih velikih centrih, kjer imajo vojašnice pred nosom.

Zato bi morali popestritev in nove oblike usposabljanja iskati in organizirati ravno v krajevnih skupnostih, saj so tam lahko najbolj prilagojena željam in potrebam posameznika.

R. P.

Izobraževanje delegatov

Po programu družbenopolitičnega izobraževanja v letu 1987 za delegate vseh delegacij skupščin DPS in SIS je Klub samoupravljalcev občine Mozirje pripravil v organizaciji Delavske univerze Mozirje enovečerni seminar in sicer po posameznih krajevnih skupnostih v dneh od 20. 4. — 23. 4. 1987.

Družbenopolitično izobraževanje vodijo in članov delegacij je bilo namenjeno sistematičnemu izobraževanju delegatov, da bi bolje in učinkoviteje opravljali samoupravne, družbenopolitične in delegatske naloge.

Prav zato je bila vsebina tega prvega (za delegate novega sklica) seminarja namenjena konkretnim vprašanjem sedanjega razvoja delegatskega sistema, praktičnim izkušnjam pri delovanju delegacij, nalogam delegatov in delegacij ter neposrednim nalogam vodij delegacij in pogojev za delo delegacij.

RP

Nekdanje mladinke

Tudi letos so se srečale nekdanje mladinske aktivistke iz Mozirja v Šmihelu pri Ateljšku. Znano je, da so mlade pripadnice NOG v Mozirju leta 1943 ustanovile odbor, ki je vodil delo mladih aktivistk v tem predelu naše doline. Že nekaj let sem se zberejo, obiščejo nekatere domačije v Šmihelu, kjer so med vojno našle

zatočišče, potem pa seveda pokramlajo o tistih časih, ki so bili usodni za naše ljudstvo.

Da so skupni spomini trdna vez, kaže tudi udeležba. Skoraj nobena od še živčih iz te skupine ne manjka, ko je srečanje. Letos jih je prišlo osem, vendar pa iz raznih krajev Slovenije in Jugoslavije.

Kadar je v Savinjskem gaju dosti gostov se nudi takšen prizor. Gostinski delavci Turista pripravljajo meso na ražnju

Še okoli prevozov

Občinska konferenca ZSMS Mozirje je sklicala okroglo mizo z namenom predstaviti težave dijakov in študentov, ki jo jim povzročajo prevozi v šolo in nazaj.

Vabljeni so bili tudi predstavniki prevoznikov in javnega življenja v občini.

Uvodoma so opozorili na gnečo v avtobusih v Celje, tako tudi v nedeljskem v Ljubljano, slab odnos soferjev do mladih in obratno. Nekateri predeli sploh nimajo zveze ob nedeljah v Ljubljano, čakanje na prevoz, težave z opravičili, ko avtobus zamuja, skrb za prevoz dijakov iz Gornje-grada in še so naštevati.

Predsednik OK SZDL je poudaril, da so v večih krajevnih skupnostih opozarjali na nemogoče razmere glede prevozov dijakov in študentov. Zato je treba strpno iskati rešitve za nastalo stanje. Temu je soglašal tudi predsednik SO Mozirje.

Predstavniki Integrala je dejal, da nimajo težav le vozači, te so tudi pri prevoznikih velike. Opo-

zoril je na slab odnos vozačev do soferjev, pa tudi na čisto poškodovanje avtobusov, kar je posledica namernih poškodb. To seveda povzroči jezo soferjev, ki so za vozila odgovorni. Končno bi morali tudi mladi vedeti, da družbeno premoženje ni namenjeno lahkomišelnemu uničevanju. Temu se je pridružil predstavnik Izletnika, ki je opozoril še na vrsto drugih težav s katerimi se srečujejo prevozniki, pa tudi nedorečene vskladitve pričetka šolskega pouka na šolah. Predlaga je, da se kršitve dobrega odnosa do vozačev povedo na uradu prevoznika v Mozirju, ta bo potem poskrbel za obravnavo primera. Dijaki pa da premalo uporabljajo redne proge, kar povzroča tudi preobremenjenost šolskih prevozov.

Predsednik IS SO Mozirje je menil, da je treba stvari trezno presojati. Vsega se ne bo možno dogovoriti, vendar pa se da z medsebojnim sodelovanjem marsikaj izboljšati, vendar na obeh straneh!

Ali veste...,

— da vse preveč kadimo in zato matere kadilke rojevajo dojenčke s premajhno porodno težo, je pa to tudi vzrok za raka v grlu in v pljučih, ženske pa se zaradi tega menda tudi prehitro postarajo,

— da je mnogo otrok spočetih v družinah, kjer je alkohol vsakdanji sopotnik in tako otroci nosijo neljube posledice, saj dobro vemo, da alkohol uničuje možganske celice, povzroča v družinah nezno sožitje in odvzema roditeljem odgovornost in skrb za otroke,

— da po najnovejših dognanjih cigareta in alkohol nista več le moda fantov in deklet, pač pa sta izraz nekega iskanja, ki izvira iz nespodobnosti do življenjskih preizkušenj, torej tudi neko mamilo,

— da smo se tudi Slovenci že malo nagnili k brezdolju, pohajkovanju in brezplodnemu razpravljanju ob šankih in takorekoč zapravljanju dragocenega časa,

— da se mladina vse preveč vda malodušju, zapada nato v depresije, ki mnogokrat vodijo v samomor, čeprav je že Ivan Cankar zapisal o Slovencih »pesem bo njih jezik in njih pesem bo vriskanje! Menim, da so mladi o tem malodušju premalo poučeni, morda tudi zato, ker so le preveč prepuščeni sami sebi, ker marsikdo ne najde pravega zavetja ne v družini, ne v šoli, ne v mladinski organizaciji, in ne v cerkvi. Vse te združbe bi morale bolj čuteče skrbeti tudi za mladega Slovenca in tako bi se rešilo pred samomorom marsikatero mlado življenje. Namreč izredno visoko število samomorov, menda smo na drugem mestu v Evropi, prinaša

Jercina pripoved

Mrzlo je bilo tisto jutro 25. oktobra 1944, po travnikih se je svetlo lesketalo, močna slana se je spustila nadnje.

Okrog devete ure zjutraj so nemci izgnali iz hotela sester Logarjevih v Logarski dolini pregnane Solčavane — pred hišo so se morali postaviti po dva in dva. Med prestrašenimi ljudmi so bili tudi otroci, bosi, drgetajoči od mraza, ki se je zavlekel izpod planin. Potem so jih odgnali.

S seboj sem imela nekaj partizanskih obveznic, še ni pozabila Jerca. Na skrivaj sem jih dala materi, da jih je spravila, da ne bi zašle nemcem v roke. Logarjevi so na garah peljali svojo prtljago. V skupini je bil tudi zajeti partizan pa Franc Letnar — Kolarjev. Nanju so še posebno pazili.

Pri Žibovtu smo se za kratek čas ustavili, odpočili, nato še pri Covniku. Potem smo se odpravili mimo Conikovih Ruč, kjer so nemci

požgali gospodarsko poslopje in prišli do kmetije Pavlič v Beli. Nekateri so odšli v hišo, da bi si izprosili mleko, kaj toplega, nekaj za pod zob... ničesar ni bilo.

Na dvorišču (gorici) je bil zbrano mnogo ljudi in živina. Živali so bile lačne in žejne, mukale so in se drle. Kmalu zatem ko so se nemci začeli pomikati z dvorišča proti dolini, so jih napadli Bračičevci, eden izmed bataljonov. Nemci so se znašli nad pregnanci in vpili, da moramo ležati... Partizani so napadli z vso močjo.

Šli smo naprej, veleli so, da ne sme nihče črhnuti niti besede. Dolga kolona se je neslišno pomikala po cesti proti Železni Kapli, morali smo biti precej oddaljeni drug od drugega... Živine se ni dalo utišati, neboljeno je mukala.

Po pripovedi Jerce Štebe Anton Iovic

OBVESTILO

Davčne zavezanke obveščamo, da bomo v skladu z Odlokom o obrestni meri zamudnih obresti za davke in prispevke, objavljenem v Uradnem listu SRS, št. 21/87, od 1. junija 1987 dalje zaračunavali namesto do sedaj veljavnih 66%, povišane 113,4% zamudne obresti za neplačane davke občanov in prispevke za zadovoljevanje skupnih potreb na področju družbenih dejavnosti.

UPRAVA ZA DRUŽBENE PRIHODKE

**SAMOUPRAVNA STANOVANJSKA
SKUPNOST OBČINE MOZIRJE**

*(Komisija za reševanje stan. vprašanj)
delavcev zaposlenih v zasebnem sektorju)*

Na podlagi SaS o temeljih plana SSS občine Mozirje za obdobje 1986 — 1990, na podlagi plana SSS za leto 1987 in po sklepu IO OO ZSS delavcev zaposlenih pri samostojnih obrtnikih občine Mozirje z dne 13. 5. 1987 se razpisuje

NATEČAJ

za posojila za nakup stanovanj v etažni lastnini, za posojila za novogradnjo in adaptacijo stanovanj v lasti delavcev zaposlenih v zasebnem sektorju v občini Mozirje.

Natečajna vsota znaša 6.000.000 din.

Posojilo lahko dobijo delovni ljudje, ki samostojno opravljajo dejavnost z osebnim delom s sredstvi v lasti občanov in pri njih zaposleni delavci, ki združujejo stanovanjska sredstva pri SSS občine Mozirje.

Na natečaj lahko kandidirajo le interesi, ki izpolnjujejo pogoje namenskega pravilnika in ki predložijo:

- vlogo z opisom stanovanjskih razmer in namen porabe posojila;
- dokazilo o namenskem varčevanju pri banki;
- kupoprodajno pogodbo če kupujejo stanovanje;
- gradbeno dovoljenje (potrdilo o priglasitvi del pristojnega občinskega organa, da ni potrebno gradbeno dovoljenje), če gradijo stanovanjsko hišo ali prenavljajo, z veljavnim predračunom projektanta oz. izvajalca ali nadzornega organa za adaptacijo;
- izjavo o vsoti že pridobljenih bančnih in drugih kreditov za stanovanjski namen;
- podatke o zaposlitvi in dohodku interesentov v preteklem letu;
- podatke o skupnih dohodkih članov družine v preteklem letu;
- zemljiškoknjižni izpisek.

Natečaj za posojilo traja do vključno 27. 7. 1987. Prijave na natečaj prispelijo po tem datumu, ne bodo upoštevane. Vloge za priglasitev na natečaj prejema LB — Temeljna banka Velenje — ekspozitura Mozirje, kjer lahko udeleženci dobijo vsa pojasnila v zvezi z natečajem.

Pristojni odbor pri Samoupravni stanovanjski skupnosti bo obravnaval vloge, udeleženci natečaja bodo po zaključku natečaja, s sklepom obseščeni o dodelitvi posojila.

Ugovore na navedene sklepe bo reševal zbor uporabnikov skupščine SSS.

SKUPŠČINA OBČINE MOZIRJE

**Komisija za izbor kandidatov za
podelitev občinskih priznanj**

POZIVA

vse gospodarske in druge organizacije, delovne skupnosti, družbenopolitične organizacije in društva, krajevne skupnosti ter posamezne občane k vložitvi predloga za podelitev

OBČINSKIH PRIZNANJ V LETU 1987

Občinska priznanja so namenjena za izjemne dosežke s katerega koli področja družbenih ali gospodarskih dejavnosti na območju občine Mozirje.

Priznanja, ki se slovesno podeljujejo vsako leto na občinski praznik so klasificirana po naslednjih stopnjah:

1. naziv častnega občana občine Mozirje
2. domicil občine Mozirje
3. zlata plaketa občine Mozirje
4. srebrna plaketa občine Mozirje
5. nagrada občine Mozirje
6. značka občine Mozirje.

Predlog za podelitev naziva častnega občana občine Mozirje daje Občinska konferenca SZDL občine Mozirje.

Predlog za podelitev domicila občine Mozirje daje Občinski odbor ZZB NOV občine Mozirje.

Predlog za podelitev zlate in srebrne plakete, nagrade in značke občine Mozirje lahko da vsaka fizična ali pravna oseba občine Mozirje.

Komisija sprejema obrazložene predloge do 10. avgusta 1987 na naslov: Skupščina občine Mozirje, komisija za izbiro kandidatov za podelitev občinskih priznanj.

SKUPŠČINA OBČINE MOZIRJE

**Komite za družbenoekonomski
razvoj in urejanje prostora**

objavlja

prosta dela in naloge

STROJEPISKA

(IV. stopnja zahtevnosti — administrativne smeri, 9 mesecev delovnih izkušenj).

Delovno razmerje se sklepa za nedoločen čas s polnim delovnim časom. Pisne prijave z dokazili naj kandidati pošljejo do vključno 15. 7. 1987 na naslov:

SO Mozirje — Občinski sekretariat, 63330 MOZIRJE.

**MERCATOR ZGORNJESAVINJSKA
KMETIJSKA ZADRUGA MOZIRJE**

DELOVNA SKUPNOST SKUPNIH SLUŽB

Delavski svet

objavlja

prosta dela in naloge

STROJNEGA KNJIGOVODJA

*in za določen čas (nadomeščanje delavk na porodniškem dopustu)
prosta dela*

**MATERIALNEGA KNJIGOVODJA IN
KNJIGOVODJA ZA NADOMEŠČANJE
in PRIPRAVNIKA V. stopnje**

ekonomske usmeritve za čas pripravniške dobe.

Prijavijo se lahko kandidati, ki izpolnjujejo splošne pogoje in so ekonomski tehniki z najmanj dveletnimi delovnimi izkušnjami na enakih ali podobnih delih.

Pripravnik naj ima uspešno končano ekonomsko ali računalniško šolo. Poskusno delo za prve tri delave traja dva meseca.

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev zbira kadrovska služba zadruge do 10. julija 1987.

O izbiri bodo kandidati obveščeni v roku 10 dni po poteku roka za prijavo.

Sprejem udeležencev Vlaka bratstva in enotnosti pred občino v Mozirju je odražal prijazna in globoka čustva do naših bratov iz Srbije

**MERCATOR-ZKZ MOZIRJE
TOZD TRGOVINA IN GOSTINSTVO**

Komisija za delovna razmerja

objavlja

prosta dela in naloge

1. Poslovodje gostilne v Šmihelu
2. kuharja-natakarja za gostilno v Šmihelu
3. kuharja za gostilno Menina Gornji Grad
4. natakarja za nadomeščanje v DE Gostinstvo
5. snažilke-perice v bifeju s kegljiščem v Mozirju
6. prodajalca za nadomeščanje v DE trgovina za Savinjsko stran

Prijavijo se lahko kandidati, ki izpolnjujejo splošne pogoje in so končali gostinstvo šolo ustrezne stroke ali so priučeni gostinski delavci z uspešnimi delovnimi izkušnjami. Za poslovodska dela naj ima kandidat razen strokovne izobrazbe tudi nad tri leta delovnih izkušenj v gostinski stroki. Snažilka je lahko ne kvalificirana delavka.

Poskusno delo bo trajalo za poslovodja tri mesece, za druge gostinske delavce dva in za snažilko en mesec.

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev zbira kadrovska služba zadruge do 1. 7. 1987.

O izbiri bodo kandidati obveščeni v roku 10 dni po preteku roka za prijavo.

**OBVESTILO O RAZPISU ŠTIPENDIJ
IZ ZDRUŽENIH SREDSTEV
IN RAZLIK H KADROVSKIM ŠTIPENDIJAM**

(razpis je bil objavljen v DELU 7. 5. 1987)

Za štipendijo iz združenih sredstev in razliko h kadrovski štipendiji lahko zaprosijo kandidati, katerih mesečni dohodek na družinskega člana v letu 1986 ni presegel 73.476 din.

Kandidati za štipendijo iz združenih sredstev se morajo prehodno obvezno prijaviti na razpisane kadrovske štipendije na območju stalnega bivališča oz. dnevne migracije delavcev.

**KANDIDATI MORAJO ZA PRIDOBITEV ŠTIPENDIJE OZ. RAZ-
LIKE PREDLOŽITI:**

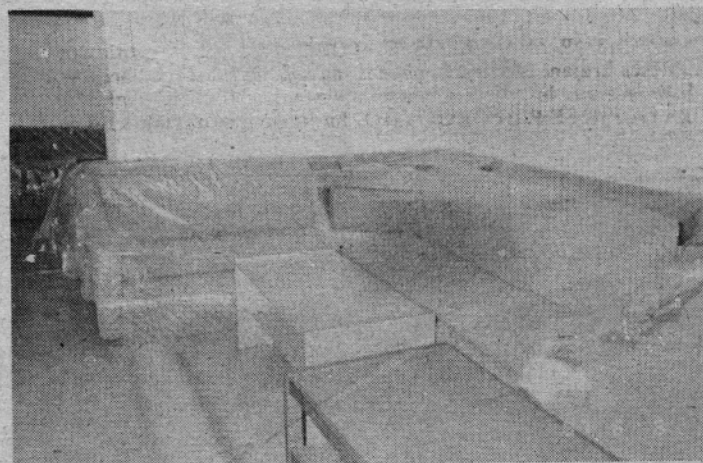
1. Prijavo za štipendijo (obrazec SPN-1)
Na vlogi mora biti potrjeno:
 - a) dohodki družine v letu 1986 (potrdi OZD)
Otroci upokojencev predložijo višino prejete pokojnine v letu 1986, če to ni mogoče, pa odrezek od pokojnine za december 1986.
 - b) premoženjsko stanje družine (potrdi davčna uprava)
 - c) število družinskih članov, ki živijo v skupnem gospodinjstvu (potrdi matični urad)
 - d) kandidati, ki prejemajo preživnino ali kakršnokoli drugo socialno-varstveno pomoč, s tem ustrezno dopolnijo vlogo.
- Opozarjamo, da mora biti vloga točno in v celoti izpolnjena.
2. Potrdilo o vpisu v šolo (lahko naknadno v septembru)
 3. Fotokopijo zadnjega šolskega spričevala oz. potrdilo o opravljenih izpitih.
 4. Izjavo OZD, da je kandidat zaprosil za razpisno kadrovske štipendijo, vendar mu ni bila odobrena.
 5. Pogodbo o kadrovski štipendiji oz. osebno izjavo, da le-te ne prejema.

V kolikor že prejemate katerokoli socialno-varstveno pravico, lahko dobite podatke v skupni evidenci na Komiteju za družbene dejavnosti. Štipendisti, ki zaključujejo na nižji stopnji in nameravajo nadaljevati šolanje na višji, morajo za štipendijo ponovno zaprositi z vsemi ustreznimi dokumenti.

Oddate lahko samo popolne vloge OSEBNO na SEDEŽU občinske skupnosti za zaposlovanje in to od 1. 7. 1987 do 5. 9. 1987. (po tem roku le izjemoma)

Kemična čistilnica v Nazarjah

ni v hiši številka 15, kot smo v zadnji številki pomotoma poročali, ampak v hiši številka 151. Torej, vsi ki želijo usluge čistilnice naj to poiščejo v Nazarjah številka 151.

Posebna ponudba pohištva

ZKZ, poslovalnica v Bočni nudi posebno ceneno in kakovostno pohištvo tudi na obročno plačevanje. Izbira je dobra, prodaja pa bo pod takimi pogoji od 20. junija do 20. julija 1987. Telefonično lahko vprašate na številki 842-005. Pohitite dokler so tako ugodni pogoji nabave.

Društvo upokojencev Ljubno organizira izlet 25. julija 1987 in sicer na relaciji PLIBERK—ST. JAKOB—BOROVLEJE—mejni prehod LJUBELJ, nazaj gredoč obiščemo tudi BREZJE. V primeru, da bo prijavljenih dovolj, bo odhod z Ljubnega ob 6. uri jutraj. Cena enodnevnega izleta je 3.780.— din. V slučaju podražitve bo potrebno doplačilo. Prijave sprejemata: MAROVT Franja, Ljubno 87 in BEZOVŠEK Rafael, Radmirje 44 do 12. julija.

**OBVESTILO IMETNIKOM
STANOVANJSKE PRAVICE**

Odbor za planiranje in razvoj skupščine Zveze stanovanjskih skupnosti je na svoji seji 2. 6. sprejel predlog sprememb stanarin v SRS v 2. polletju tega leta, po katerem naj se povečajo stanarine s 1. 7. v poprečju za 58%. Za občino Mozirje je oblikovan predlog za 35%-no povišanje (npr. v Zagorju ob Savi 123%, Izola 99%, Šmarje pri Jelšah 84%, Titovo Velenje 57%, Zalec 52%).

Predlog o povišanju mora obravnavati in o njem sklepati skupščina Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Mozirje, kar bo predvidoma konec tega meseca, zato obveščamo vse imetnike stanovanjske pravice, da jim bomo do 10. 7. posredovali obvestilo o povišanju ter položnice, na osnovi katerih boste lahko pravočasno poravnali svoj dolg (stanarina se plačuje do 15. v mesecu za tekoči mesec).

Ugotavljamo, da ogromno stanovalcev svojih obveznosti nima poravnanih. Kdor na osnovi opomina ne bo plačal zaostalih obveznosti, bomo z izvršbo na osebne dohodke izterjali dolg, največje dolžnike pa tudi objavili v Savinjskih novicah.

ELKROJ

**Komisija za delovna razmerja
TOZD Konfekcija Mozirje**

objavlja

prosta dela in naloge

konfekcionar

(večje število delavcev)

POGOJI:

1. KV konfekcionar ali NK delavec, 2. Poskusno delo 2 meseca

Delovno razmerje bomo sklenili za nedoločen čas.

Kandidati naj pošljejo svoje vloge v roku 8 dni od dneva objave na naslov: ELKROJ Mozirje, Špolski sektor. O izbiri bodo kandidati obveščeni v roku 30 dni po opravljeni izbiri.

**Trgovsko podjetje SAVINJA
MOZIRJE**

objavlja prosta dela in naloge

5 prodajalčev

Pogoji: — da imajo končano šolo za poklic prodajalec tekstilne, živilske ali mešane stroke, IV izobrazbene stopnje,

— da imajo opravljen strokovni izpit, če so se šolali po učnem programu usmerjenega izobraževanja.

Delo bo sklenjeno za nedoločen čas s polnim delovnim časom.

**Komisija za delovna razmerja pri
OSNOVNI ŠOLI FRAN KOČBEK GORNJI GRAD**

razpisuje dela in naloge:

— **KV KUCHARICE za DOLOČEN čas (nadomeščanje
delavke na porodniškem dopustu) od 1. 9. 1987 do 31. 3. 1988.**

Prijave naj kandidati pošljejo na OSNOVNO ŠOLO FRAN KOČBEK GORNJI GRAD v 15 dneh po objavi razpisa. Kandidati bodo obveščeni v 8 dneh po opravljeni izbiri.

»Društvo upokojencev Mozirje obvešča svoje člane, poverjenike in predstavnike drugih društev upokojencev v občini Mozirje, da bo od 24. junija 1987 dalje odprta pisarna vsako sredo od 10. do 12. ure in ne kot doslej vsako sredo od 9. do 12. ure.

Ob tej spremembi uradovanja pa seznanjamo članstvo, da uvajamo vsako drugo in četrto sredo v mesecu od 9. do 10. ure, torej dvakrat na mesec NUDENJE PRAVNE POMOČI.

S to vrstno pomočjo s katero pričnemo dne 24. junija 1987 od 9. do 10. ure želimo popestriti svoje skrivnosti tudi na tem interesnem področju v korist v društvi organiziranih upokojenih občanov!«

**Zveza društev upokojencev
v občini Mozirje**

Občane Gornje Savinjske doline obveščamo, da s 15. 5. 1987, prenehamo z drobnim odkupom sekundarnih surovin na poslovni enoti v Mozirju, Mozirje št. 188.

Ponovni odkup po dnevni cenah, bomo organizirali s 1. 6. 1987 na Homcah — komunalno odlagalnišče.

Odkup se bo vršil dvakrat tedensko in sicer vsak torek in četrtek od 7. — 13. ure.

Osnovna šola II. grupe odredov Mozirje objavlja prosta dela in naloge pomožne kuharice za kuhinjo Mozirje za nedoločen čas s polnim delovnim časom.

Kandidati naj pošljejo pismene vloge v roku 15 dni po objavi na naslov Osnovna šola II. grupe odredov Mozirje. O izbiri bomo kandidate obvestili v roku 30 dni po opravljeni izbiri.

Mercator-ZKZ Mozirje — TOZD Trgovina in gostinstvo obvešča svoje cenjene kupce, da bo prodajalna DISKONT v Mozirju od 16. 6. 1987 dalje odprta NON-STOP, to je od 7. do 18. ure in ob sobotah od 7. do 12. ure.

Kolektiv prodajalne DISKONT se priporoča za nakup!

Mladina o turizmu

Celjska turistična zveza si prizadeva za sodelovanje z mladimi po šolah. Da bi nenehno opozarjali na pomembnost tujkega prometa, so tudi to leto razpisali nagradne šolske naloge pod naslovom Kaj mi pomeni turizem. Na razpis se je odzvalo 28 šol in te so poslale kar 105 nalog. Med nagrajenimi spisi je tudi zapis naše učenke Vesne Tlaker s šole II. grupe odredov v Mozirju. Spis objavljamo na drugem mestu te številke.

Kaj so pisali otroci o turizmu? Ugotovitev strokovne komisije pri CTZ je, da so pisali pač preveč pod vtisom raznih kritik turizma. V povprečju pa je vsebina dobra. Morda je preveč poudarka na gospodarski plati te gospo-

darske dejavnosti (pridobivanje deviz in podobno). Odločno premalo pa je govor o kulturni in humani plati tujkega prometa, tu je mišljeno predvsem tisto o odnosih med ljudmi, ki jih bi naj turizem poglobljalo. Morda so učenci dejansko izražali premalo svoje poglede na vse in preveč ponavljali vsakodnevne ugotovitve.

Komisija pri zvezi je 14 nalog nagradila s knjižnimi nagradami, vsem sodelujočim pa se bodo pisno zahvalili. Posebno pa se Celjska turistična zveza zahvaljuje vodstvom šol in mentorjem, ki so k širjenju spoznavanja turizma in njegovega pomena za družbo, veliko pripomogli.

Izleti Društva invalidov

Društvo invalidov Mozirje prireja večje število izletov. Te bodo pripravili, če bo dovolj prijavljenih, zato prosijo člane, da pravočasno sporočijo udeležbo na naslov društva.

11. julija t.l. bo izlet na Dolenjsko, skozi Ljubljano, Stično in Muljavo. 25. julija t.l. bo izlet v Podravje, 7. julija t.l. bi pripravili izlet v Benetke, med 5. in 15. avgustom t.l. bi potovali na Gorenjsko, v septembru nameravajo potovati v Slovenske gorice, v Bratislavo pa v drugi polovici avgusta t.l., dočim bi na Koroško (Avstrijo) potovali v septembru.

Izlete bodo organizirali le, če bo dovolj prijav. Ponudba je bogata, zato vabijo k udeležbi. Vsa pojasnila dobite pri Društvu invalidov v Mozirju.

S kolesi okrog Menine

Športno društvo »LIPA« Šmartno ob Dreti je v nedeljo dne 7. 6. 1987 organiziralo sedmi kolesarski maraton MENINA, tretji za MEMORIAL BRIC Staneta, ki je na četrtem v letu 1984 od srčne kapi zadet umrl v Cvenu pri Vrhopolju. Tam je sedaj spominska plošča ob kateri sedaj vsako leto pridedamo krajšo komemoracijo tako, da vsak kolesar ki pripelje do plošče se najprej vpiše v spominsko knjigo, nato dobi nagelj in ga vloži v vazo ob plošči, za trenutek postoji in nato odpelje

dalje. Ob tem pa tam držijo častno stražo člani naše borčevske organizacije. Te komemoracije pa se udeležujejo tudi svojci umrlega in drugi predstavniki DPO iz naše KS.

Letošnjega maratona se je udeležilo 37 kolesarjev vseh starosti, od najmlajših 15 let do najstarejšega 74 let. Od tega je bilo 6 žensk. Vseh sedmih maratonov so se udeležili le štirje in med temi tudi veteran z 74 leti.

Vsak udeleženec je ob prihodu na cilj prejel medaljo kolesarja.

T. G.

Tekmovanje v veleslalomu

Športno društvo Solčava je pod pokroviteljstvom TOZD Kovinarstva iz Ljubnega organiziralo deveto tradicionalno tekmovalje v veleslalomu za memorial Franca Herle. Tekmovanje je bilo v nedeljo dne 24. 5. 1987 na plazu pod Planjavo v Logarski dolini.

Tekmovanja se je udeležilo devet ekip športnih in planinskih društev iz naše in velenjske občine. Prehodni pokal je osvojila ekipa ŠD Solčava, katero so zastopali tekmovalci: Roban Barbika, Golob Pia, Kramar Jože, Golob Albert in Nadvežnik Boris.

Rezultati ekipno:

1. mesto ŠD Solčava, 2. mesto TVD Partizan Gornji grad, 3. mesto PD Šoštanj.

Rezultati članov posamično:

1. mesto Škrubej Rajko, 2. mesto Kuzmin Aleš, 3. mesto Krznar Marjan.

Rezultati žensk posamično:

1. mesto Pusovnik Mojca, 2. mesto Škrubej Tatjana, 3. mesto Roban Barbika

Rezultati veteranov 35-50 let:

1. mesto Kramar Jože, 2. mesto Žirovnik Rafel, 3. mesto Stradovnik Ivan.

Rezultati veteranov nad 50 let: 1. mesto Podmenišek Stanko

Podelitev pokala in medalj tekmovalcem je bila v koči pod slapom Rinka in je potekala v prijetnem vzdušju. Sama organizacija in izvedba tekmovanja je bila dobro organizirana.

Stanko Prodink

Mali nogomet

Po uspešno končanem nogometnem maratonu so člani Š. D. Vrbovec Nazarje končali še eno pomembno tekmovalje, krajevno ligo v malem nogometu. V njej je sodelovalo šest ekip, med njimi tudi ekipa z Rečice. Tekmovali so v štirikrožnem načinu, kar je nudilo prijateljem tega športa užitek skozi dvajset tednov. Seveda jim vreme ni bilo vedno naklonjeno. Samo tekmovalje je potekalo vzorno in športno. Organizacijsko pa je bilo odlično pripravljeno.

Namen tekmovalja je predvsem rekreacijski, tako skušajo pritegniti k

sodelovanju čimveč krajanov. Tako širijo veselje do tega športa. Lahko bi trdili, da je tudi kakovost igranja na ravni. Mreža se je zatresla kar 437 krat, gole je doseglo 55 igralcev, najboljši strelca pa je Igor Hribčnik, sledijo mu Cajner, Kekec, Špende, Pukart itd.

Prvo mesto je osvojila ekipa Mladost in prejela prehodni pokal, sledijo ji Bloki, SP. Nazarje, Zg. Nazarje, Opisanji in Kurja vas.

Sedaj se bodo ekipe še pomerile v konici z ekipami Tolkec lige iz Mozirja.

F. Pukart

Tekmovanje v šahu

V ekipnem hitropoteznem prvenstvu naše občine v marcu tega leta so se uvrstili: Solčava, Rečica in Mozirje. To je tudi vrstni red mesta, ki so ga dosegli.

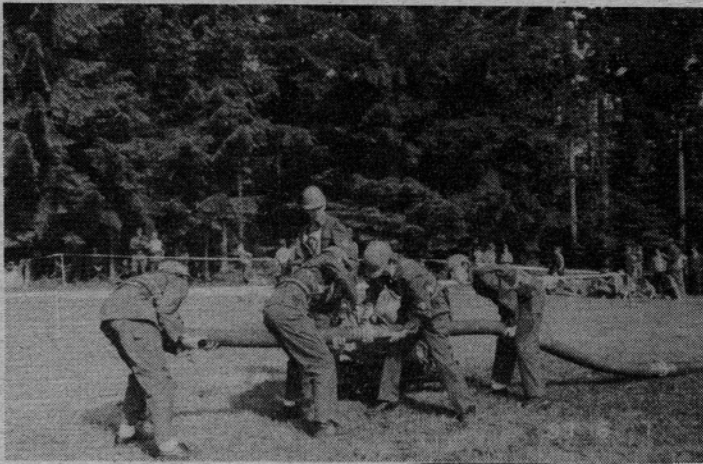
Turnir dvojic v počastitev OF in I. maja je bil aprila t.l. v Gornjem gradu, udeležili pa so se ga tudi šahisti iz Šoštanja in Titovega Velenja. Uvrstili so se: 1. Goršek-Stropnik — Velenje, 2. Špeh-Repeš, Mozirje in 3. Mehting-Veršnik, Gornji grad.

Hitropotezno prvenstvo občine pa

je bilo v maju t. l. tudi v Gornjem gradu, tokrat za posameznike. Uvrstili so se: 1. Bojan Mehtig, 2. Stane Ošep, 3. Milan Mavrič.

Načrtujejo pa še julija turnir v Gornjem gradu, avgusta turnir na Ljubnem, kjer pričakujejo udeležbo iz vse Slovenije, avgusta simultanka z velemejstrom Brunom Parno v Luchač, oktobra in decembra prvenstva krajevnih skupnosti, decembra-februarja 1988 občinska liga in novembra-marca 1988 redni mesečni turnirji.

M. Knapič

Tekmovalci Civilne zaščite so na Pobrežju pokazali odlično znanje v gasilskih veščinah

Tekmovanje ob dnevu mladosti

OSZ Mozirje je v počastitev Dneva mladosti organizirala na strelišču v Mozirju strelsko tekmovalje z MK pištolo puško za pionirje, mladinci pa so tekmovali z MK puško.

Med šestimi pionirskimi ekipami je zmagala Sekcija Bočna, pred OS Mozirje in OS Ljubno/S. Posamezno je prvo mesto zasedla ŠEHELJ Manuela, drugi je bil HAJDINJAK Tine, tretji pa PURNAT Boris.

V konkurenci štirih mladinskih ekip je bila najboljša OSO Mozirje, pred Sekcijo Bočna in OSO Rečica/S. Najboljši posamezniki pa so bili KORNPIK Marko, TROGER Tomaž in ŠEHELJ Dušan.

Dva tedna prej je bilo prav tako v Mozirju izvedeno občinsko posamezno tekmovalje z MK pištolo »Drulov«. Med 16 strelci iz OSO je zmagal ŠEHELJ Dušan — Sekcija Bočna, drugi je bil ŠIMENC Ivan — OSO Rečica/S., tretji pa OŠEP Stefan — OSO Solčava.

Koledar strelskih tekmovaljev v teh pomladanskih mesecih izredno bogat in pester. Razveseljivo je dejstvo, da na strelišča redno prihaja vse več mladih strelcev, tekmovaljev pa se zopet redno udeležujejo strelci iz najoddaljenejših OSO Solčava.

B. KRIŽNIK

Kajak na Savinji

V soboto 23. 05. 1987 je bil na Savinji izveden turistični kajakaški spust v organizaciji RTC GOLTE. Kajakaši so se spoprijeli z brzicami Savinje od Luč do Mozirja. Spust si je ogledalo razmeroma veliko ljudi, saj ta šport dobiva v Zgornje savinjski dolini čedalje več pristašev. V poletnih mesecih bo v sklopu RTC GOLTE zaživela tudi kajakaška šola, ki bo septembra ponovno priredila spust po Savinji.

R. Šribar

Gasilci-pionirji tekmovali

Kar prijetno je bilo videti med množico odraslih pripadnikov CZ številne pionirje, ki so se med seboj pomerili v gasilskih sposobnostih. Tekmovalni prostor na Pobrežju je bil prav zaradi živahnosti najmlajših še posebno prikupe.

Organizacija tekmovalja najmlajših gasilcev je bila v rokah Občinske gasilske zveze Mozirje. Tekmovali pa so v dveh starostnih skupinah A in B. Nastopili so pionirji in pionirke v svojih desetinah.

V skupini A so bili med pio-

nirji prvi gasilci iz Gornjega grada, drugi iz Gorice ob Dreti in tretji iz Bočne. Med dekleti pa prvi iz Gorice in druge iz Gornjega grada. V skupini B pa so zasedli prvo mesto mladi iz Nazarja, drugo iz Bočne in tretje iz Gorice ob Dreti. V isti skupini med dekleti pa so bile prve iz Pobrežja, druge iz Radmirja in tretje iz Gornjega grada.

Vsekakor gre gasilcem, ki si toliko prizadevajo za svoj podmladek priznanje. Delo z njimi ni naključno in zahteva veliko naporov, pa tudi smisla za delo z mladimi.

Razstava naših šolarjev

Osnovne šole naše občine že nekaj let pripravijo skupno razstavo likovnih in ročnih del. Tudi letos je bila v Galeriji Mozirje.

Uvodne besede je spregovoril prof. Alojz Zavolovšek, pri tem je poudaril, da so razstave bile vedno tematske in nudile tudi možnost izmenjave mnenj likovnim pedagogom. Ostalim obiskovalcem pa pomeni razstava pregled pedagoškega dela na oblikovnem področju. Razstava je pripravljena kot predstavitev najboljših del otrok na naših šolah, je torej otroški izraz in pomeni tudi izvirnost. Vemo, da je izražanje otrok neizčrpno, tako delajo pri

rednem pouku, pa tudi v likovnih krožkih. Pedagogi delajo s srcem, pritegujejo otroke, bogatijo njih čut za materiale, oblikovnost in estetski pogled.

Razstavo je pozdravila tudi predstavica ZKO občine, pri kupno pa so predstavili učenci šol kulturni del programa. Zelo lepo je deloval dekliški oktet šole z Ljubnega pod vodstvom Lenke Kraljeve.

Škoda je le, da takšnih razstav ne vidi večje število ljudi, ne glede na to ali imajo otroke na šolah ali ne. Otroška ustvarjalnost je naravnost občudovanja vredna, to pa je prilika, da jo občudujemo.

MERCATOR-ZKZ MOZIRJE, TOZD Trgovina in gostinstvo obvešča krajanje Mozirja in okolice, da nudi možnost rekreacije — balinanja na obnovljenem balinišču v neposredni bližini keglišča. ZA OBISK SE PRIPOROČAMO! Informacije so na voljo v Bifeju Keglišče.

Vrsta najmlajših iz društva Gorica ob Dreti

Savinja razširja ponudbo

Trgovsko podjetje Savinja si prizadeva ponuditi potrošnikom čimveč različnega blaga, tako pač približa nakupe. V Mozirju je, kot smo že poročali odprla posebno poslovalnico na trgu (bivša Melavčeva hiša) v kateri nudi poleg talnih oblog vseh vrst tudi stenske obloge. Da pa bi graditelji in tisti, ki prenavljajo svoja stanovanja lahko dobili na enem mestu čimveč, so oblogam dodali še premaze, stavbno pohištvo in še razne dele stanovanjske opreme. V zalogi pa imajo še kotne letve raznih izdelav.

Blago nakupljeno v večjih količinah je seveda deležno še ugodnejše cene. Savinaj obvešča na ta način potrošnike in kot pravijo v upravi podjetja, bodo radi prisluhnili željam potrošnikov. Zato vabijo k sodelovanju.

Puškarnstvo je zanimivo

Ob vsej obilici obrtnih dejavnosti v Gornji Savinjski dolini že leta ugotavljajo, da je malo in celo vse manj storitvenih ter uslužnostnih. V zadnjem obdobju se je marsikaj spremenilo na bolje na najrazličnejših področjih. Tudi puškarnstvo je eno izmed njih, te dejavnosti pa ne manjka le v moziški občini, marveč v vsej Sloveniji. Pravzaprav, za Gornjo Savinjsko dolino ta »pomankljivost« od teh dni dalje ne velja več. Tudi za širše območje najbrž ne, saj je potreba povsod veliko, uslug pa premalo.

Puškarsko delavnico je namreč na Ljubnem ob Savinji odprl Iztok Podkrižnik. Mlad, sposoben in zagnan fant je to, poln delovne vneme in načrtov. Streljanje in seveda orožje sta ga zanimala že od mladih nog, za puškarnstvo pa je že v osnovni šoli »nagovoril« oče. Je že vedel zakaj! Puškarjev je blizu in daleč malo in premalo, torej možnosti za dobro delo več kot dovolj. Oče je lovec in je to dobro vedel. Tudi sina Iztoka je navdušil za lov in je lovec že šest let.

Odločitev za puškarnstvo je torej padla, veliko težje pa je bila njena uresničitev. Veliko tekanja od vrat do vrat je bilo potrebnega, veliko prepričevanja in papirjev in še česa. Skoraj nerazumljivo ob vsem pomankanju uslug te vrste. Po osnovni šoli se je Iztok odločil za strojno smer na Rudarskem šolskem centru v Titovem Velenju. Nekako so vendarle uspeli poiskati rešitev in Iztok se je dva dni na teden praktično šolal v temeljni organizaciji Lovski material Kranjske Save.

»Po opravljeni šoli me je čakalo

šest mesecev pripravništva v tej temeljni organizaciji in nato še strokovni izpit. Vse sem opravil in nato tam delal še dve leti kot kvalificiran puškar. Na ta način se je usposabljal še nekaj fantov, vendar so se usmerili v posamezne dejavnosti puškarnstva ter se kasneje zaposlili drugje. Sam sem se usposabljal za vsa puškarska opravila in se tudi zato odločil za obrt. Seveda tudi zaradi velikih potreb na našem področju. Veliko je lovcev, veliko članov strelskih osnovnih organizacij, tu so še potrebe obrambnega značaja in podobno. Dela mi vsekakor ne bo manjkalo.

Iztok bo popravil in servisiral vse vrste lovskega, športnega in drugega orožja, usposobljen je za vse vrste sistemov montaže daljnogledov (Suhl, Schwenk), za obnavljanje lovskega orožja, za bruniranje pušk, po naročilu in želji naročnika bo izdeloval tudi kopita za karabine in prelamače, njegova velika želja pa je, da bi izdeloval puške po naročilu. Potreben bo kakšen »papir«, pa seveda ustrezni materiali, s katerimi pa je nekaj težav. Na domačem trgu cevi in drugih delov ni na pretek, kolikor pa jih je, so slabe kakovosti.

»Prav zato sem se povezal s puškarnji iz Borovelj onkraj državne meje, saj si le na tak način lahko zagotovim orodja, dele in osnovna sredstva za puškarsko dejavnost. Dobro sodelujemo, si pomagamo, tudi izkušnje si izmenjujemo. Prepričan sem, da mi bo uspelo.« Dober pogled torej Iztok, v puškarski delavnici in na lovskih poteh.

J. P.

Postala bom mladinka

(nagrajen spis)

Čez dober teden bom postala mladinka. Tega dne se že zelo veselim. Nova obleka, čevlji, bluza. Mikavno, hm.

Tovarišica Miklavc nam je veliko pripovedovala o mladinski organizaciji, njenem delovanju, o akcijah in drugih dejavnostih, v katere se bomo lahko vključevali po sprejemu. Z zanimanjem smo jo poslušali. Biti mladinec ni kar tako. Z vstopom v to organizacijo dobimo nove dolžnosti in pravice. Potem bom tudi jaz nekaj pomenila v KS. Že zdaj sodelujem v mnogih dejavnostih v okviru krajevnih skupnosti, zato se moje delovanje ne bo preveč spremenilo. Nekaj novega bo zame udeležba na mladinskih sestankih. V naši krajevni skupnosti delujejo v okviru mladinskih organizacij mnoge dejavnosti, prevladujeta pa športna in kulturno-umetniška. Na kulturnem področju izstopa dramska sekcija.

Doma sem premišljevala o mladinskih delovnih akcijah in brigadirjih. Tudi mnogo filmov sem že videla na to temo. Mladinci gradijo ceste, meliorirajo zemljišča, v prostem času pa se posvetijo svojem konjičku ali pa svoji ljubezni, ki je v brigadah ne manjka.

Od mladinske organizacije pričakujem že kar veliko. Mi, ki

bomo sprejeti v mladince, smo šele začetniki. Bojim pa se, da nas starejši mladinci sploh ne bodo opazili, in nam dali priložnost, da bi se izkazali. Tovarišica Miklavc je rekla, da je to ena izmed napak mladinskih organizacij. Če bom v naši mladinski organizaciji v KS dobila priložnost, se da se prebijem do kakšnega višjega položaja, bom vsem novim mladincem ponudila priložnost, da se izkažejo. Saj vendar vsi govorijo: na mladih se svet gradi, mladi bodo spremenili svet, pa spet mladi in mladi. To so samo besede, toda od besed bo treba preiti k dejanjem. Vendar, kako se bo to uresničilo, če nam starejši marsikdaj ne zaupajo, in nam ne pustijo zadev urejati tako, kot bi sami želeli? da kako se bo potem na mladih gradil svet? Nisem proti starejšim, ampak na svojih položajih naj bodo toliko časa, da se novi kadri naučijo in privadijo na vodenje določenih zadev, potem pa naj vaje prepustijo mladim. Samo tako bomo lahko mladi gradili svet.

Postati oziroma biti mladinec je torej velika nova naloga. Tej nalogi pa moraš biti dober, da jo lahko uspešno uresničiš.

Mojca OSOLNIK, 7.a
COŠ FRAN KOCBEK
GORNJI GRAD

Nikoli več ne bo pomlad

Tam je drevo.
Pod njim je sled
udrta v trdi beli sneg.

Stopinje male mamine
me vodijo čez log v polje.
Pogledam levo, bela plan.
Pogledam desno, mrzla dlan,
brez dveh plavic, brez nežnih lic,
stoji drevo in ni več ptic,
da oživile bi nebo.

In grem naprej.
Sledi več ni,
čez sneg se križajo poti,
stopinj pa majhnih maminih,
stopinj več ni.
Samo belina žge v oči.

Po belem polju čas beži.
Na belem polju še stoji
drevo, morda sem jaz,
ki v tihem upu čakam te,
da mimo toč še vrneš se.

Bo sneg minil.
Drevo bo čas ozelenil,
a iz mene veje led in hlad,
nikoli več ne bo pomlad.

M. TRBOVŠEK

Pred 100 leti so pisali o nas...

O sejmih v Lučah

Dosedaj še ni bilo sejma, letošnji je prvi, tako živinski kot tudi za drugo blago. Posebno živinski je pritegnil kupce s Koroške, Kranjske in celo s Tirolske jih dosti bilo. Na sejmu se je prodajalo kakih 200 parov goveje živine in od 500 do 600 drobnice. To so pokupili Korošci in Tirolci. Goveja živina pa zaradi slabih cen ni šla v denar, komaj 10 parov so je prodali. Trgovina bi bila veliko živahnejša v Lučah, pa manjka cesta z Ljubnega proti gorati Solčavi, kamor vse več turistov prihaja. Pa tudi pošto bi v kraju potrebovali. Želeti bi bilo, da se poslanci vendarle spomnijo zapuščenih Lučanov in Solčavanov.

Tako je dopisnik pisal v Slovenskem gospodarju oziroma njegovi prilogi (Gospodarska priloga), ki je izšla 28. junija 1888.

Pust v Mozirju

Zbrali so se tržani na 12 okrašenih vozovih, vsi maskirani okoli poldneva, da bi okoli 13. ure pred hišo Frankoviča sprejeli medse trške gospe. In zbralose je dokončno kar 16 voz pustnakov, kar je za trg lepo število in krenili so po ulicah Mozirja. Na čelu je bila godba in trije konjeniki. Nato je krenil sprevod proti Rečici, med potjo jih je (pustnake) gledalo veliko ljudi, posebno veliko pa se jih je zbralo na Rečici, da so komaj skozi množico pot našli. Seveda je pot bila utrudljiva, pa so se vrli Mozirjani nekoliko okrepčali. To so storili pri Čuježu. Dali so si časa in veselja, pa jih je spreletelo, ko so zunaj našli vse vlečne vrvi na vpregah prerezane. Bajje pa so jih zunaj trga pričakovali s cepi in podobnim orodjem, kot da bi prišli na boj in ne na veselo praznovanje...

Poročevalec je tako pisal v Slovenskem gospodarju 1888, številka 10 na strani 76. Nič pa ni napisal, če so se Mozirjani uspeli izogniti spopadu s tistimi, ki so jih čakali s cepi...

Prizadevni sadjarji na Ljubnem

Očitno tiste čase še ni bilo v dolini kakšnega sadjarskega društva. Zakaj bi sicer pisali, da bi kazalo na Ljubnem ustanoviti Sadjerejsko društvo cesarjevič Rudolfa. Takšno društvo je na Štajerskem že dobro delovalo in je pospeševalo sadjarstvo. Zato bi bilo dobro če bi tudi Ljubno dobilo poverjenika tega društva. Za tega pa bil gotovo najprimernejši nadučitelj Peter Vudler, ki si za napredek sadjarstva že prizadeva. Torej, zakaj se ne bi za dolino ustanovilo takšno društvo na Ljubnem, kjer bi lahko postavili tudi drevesnico. Skrajni čas je, da se že zbudimo in sledimo napredku v kmetijstvu.

Članek je napisal gozdar Jože Budna v Slovenskem gospodarju 1888, 15. januarja, številka 5.

Požarna bramba na Rečici

Rečičica v Gornji Savinjski dolini snuje požarno brambo, a je v tako velikem kraju že skrajno potrebna. Občni zbor so imeli spomladi 1883. Na njem so beležili 29 članov in 9 podpornikov. Izbrali so za načelnika Majerja, namestnika Turnška, v vodstvu pa so bili še Dobovišek, Mlinar, Trček, Rozenstein, Jurca in Mokrin. Komaj nekaj mesecev kasneje že poročajo, da šteje požarna bramba na Rečici 50 izvrševalnih in 18 podpornih udov. Z društvom se je zedinil tudi moški pevski zbor pod vodstvom organista Šefa. »Pri njem se tukajšnje mlade, deloma jako izvrstne moči v petji vadijo, ter so nas že mnogok-

rat s svojim izurjenim petjem naših milih slovenskih pesmi razveselili...«

Tako so zapisali v Slovenskem gospodarju leta 1883 v sestavkih v številkah 103, 119 in 141.

Konjske dirke v Žalcu

Pisec obširno piše o tekmah konj v Žalcu. Hkrati pa so konje tudi ocenjevali. Kot bi lahko iz vsebine razbrali je šlo za veliko prireditev, saj so se je udeležili ugledni športniki iz vse Avstrije. Bolj nas zanima to, da so sodelovali tudi lastniki konj iz doline. Tako so med dobitniki nagrad za konje tudi: Jože Govek iz Kokarij, Jože Čeplak iz Gornjega grada, Jože Zakonik iz Bočne, Janez Gomilšek iz Kokarij in Jože Hajnčič z Rečice. Prireditve v Žalcu je trajala dva dni, na prvi dan so ocenjevali konje, drugi pa so bile tekme. Vsekakor so tekmovali 4. septembra 1882.

Tako je zapisano v članku Slovenskega gospodarja, letnik 1882, stran 290.

Obrtna razstava na Dunaju

To je bila za tiste čase pomembna obrtniška prireditev v okviru takratne Avst-

V-požgani Solčavi delijo hrano.

rije. Seveda je bila konkurenca izredno velika, saj je tiste čase bilo veliko število ljudi, ki so se bavili z obrtjo. Za nas je laskavo, da je med uglednimi razstavljalci bil tudi kovaški mojster Janez Močnik iz naše doline. Žal ni navedeno kje je ta mojster živel, vendar pa piše, da je iz Gornje Savinjske doline. Pohvalijo tudi njegove odlične izdelke, pa nič ne omenjajo s čim se je na Dunaju predstavil.

Tako v Slovenskem gospodarju, letnik 1880, stran 332.

Nišo znižali obresti

Gornjesavinjska posojilnica v Mozirju je bila poslovno zelo uspešna. Že po sedmih letih delovanja so na občnem zboru 2. 12. 1882 ugotovljali višino rezervnega sklada že preko 13.000 goldinarjev, kar je bilo za tiste čase res veliko. Največ razprav je bilo okoli zahteve po znižanju obresti za posojila, te so bile 12%. Predlagalci so želeli, da bi te bile le 10%, pa zaradi preglasovanja »močnih« niso uspeli. In pisec članka se zgraža, kako malo se prislunne revnemu, ki potrebuje posojilo. Hkrati pa so namenili kar velik prispevek šolam Mozirje, Nazaret, Gorica in Rečica.

Članek je v Slovenskem gospodarju, letnik 1882, stran 44. A. V.

Takole so pričakali vodo na Gneču

Veterinarsko dežurstvo

22. 6. do 28. 6. 1987 Šturm Bojana, dipl. vet. Ljubija, tel. 831-017, 857-722
29. 6. do 5. 7. Lešnik Marjan, dipl. vet. Ljubija, tel. 831-219
6. 7. do 12. 7. Zagožen Drago, dipl. vet. Ljubno, tel. 840-179
13. 7. do 19. 7. Kralj Ciril, dipl. vet. Ljubno tel. 840-112

Dežurna služba Elektro Celje

Od 29. 6. — 5. 7. Marolt Marko, Mozirje tel. 831-877
Od 6. 7. — 12. 7. Nadvežnik Srečo Nizka tel. 851-706
Od 13. 7. — 19. 7. Levar Peter Paška vas tel. 884-150
Od 20. 7. — 26. 7. Jeraj Franc, Prihova tel. 831-910
Od 27. 7. — 2. 8. Tratnik Franc, Pusto polje tel. 831-263
V slučaju kakšnih sprememb pokličite Elektro Celje tel. 25-841, kjer dobite potrebne informacije.

Kino dom Mozirje za mesec julij

2. MRTVI IN POKOPANI
Ameriški film, pustolovski, 104'
4. 5. RAMBO
Ameriški film, kriminalka, 105'
7. ŽENSKA V PLAMENU
Nemški film, drama, 100'
9. LJUDOŽERCI IZ AMAZON-KE
Italijanski film, pustolovski, 98'
11. 12. FLASHDANCE
Ameriški film, glasbeni, 98'
14. PEJSAŽI V MEGLI
Domači film, drama, 98'
16. VOLKOVI
Ameriški film, grozljivka, 98'
18. 19. MOŽ IMENOVAN BUL-DOŽER
Italijanski film, komedija
21. SMARAGNI LED
Ameriški film, pustolovski, 100'
23. NEWYORSKI KLAVEC
Italijanski film, kriminalka, 97'
25. 26. POLICIJSKA AKADEMIJA — II. DEL
Ameriški film, komedija
28. ZLE OČI
Italijanski film, grozljivka, 102'
30. VROČA DEKLETA
Nemški film, erotični, 90'

Kino Nazarje v juliju

1. — 2. ŠTRAJGER, ameriški film
5. ŽENSKES V VRTECEM, ameriški film
8. — 9. LEGENDA O TARZANU, angleški film
12. PREBUJENJE POMLADI, ameriški film
15. — 16. TEKSAŠKI farmer, ameriški film
19. FRANCOSKI ljubimec, francoski film
22. — 23. POLICAJ NA ROBU ZAKONA, francoski film
26. HUDBOJNI FANTJE, ameriški film
29. — 30. ZLATOLASA KID, ameriški film

Kino Gornji grad v juliju

1. 7. POBALINI NA DOPUSTU
4. 7. — 5. 7. PLAVI GROM
8. 7. DOLINA SMRTI
11. 7. — 12. 7. MAŠČEVANJE INŠPEKTORJA KLIZOJA
15. 7. BANANA JOE
22. 7. NA POGOJINI SVOBODI
25. 7. — 26. 7. GALIPOLJE
29. 7. PARTNERJI

Ebhardtovo Popotovanje v Logarsko dolino

(2. del)

Ferdinand Ebhardt opisuje začetek popotovanja iz Železne Kaple v Logarsko dolino poleti 1895. Na pot se je odpravil s tovarišem in vodnikom, ki pa si je — zaspal.

Vsi njemu namenjeni očitki in graje so se odbili od njegovega nedotakljivega miru in iz njegovih ust, okrašenih z zobnimi razvalinami, se je širil le močen duh po žganju. Sicer je njegov pogled zbujal dvome, toda da bi končno le šla naprej, sva jih premagala. Potem ko si je nadel mojo tornistro in čutaro z rumom, smo ob sedmih odšli, obuti v planinske čevlje in s planinskimi palicami v rokah.

Bilo je še hladno in s primerno hitrim korakanjem smo hoteli nadomestiti zamujeni čas. Sonce se nam je prijazno smejalo in začelo sušiti roso. Potem ko smo šli mimo Koroškega vrelca, smo na senčnati poti ob Beli hitro dosegli izliv Remšniškega potoka. Zdaj smo korakali po dobri vozni poti po lepi, spreminjajoči se Remšniški dolini navzgor.

Po travniku, svezem od rose, so tekale z zvonic ovese in dobro napasene krave in ostalo govedo. Na jugovzhodu se je v žarkih jutranjega sonca dvigala veličastna skalna gmota Olševe med molčeče jelove gozdove, ki so se spuščali z gorskih pobočij ponekod vse do dna doline. S tovarišem sva med veselim pogovorom čilo korakala naprej, ob tem pa kmalu čisto zgubila z oči svojega spremljevalca in z njim tudi mojo tornistro s perilom, zalogo jedi in veliko čutaro z ruhom. Zato se nam je zdelo

tvegano, da bi ga prepustila usodi. Tako sva se, čeprav nerada, odločila za predčasen počitek in sedla na velikansko deblo na tihem prostorčku, obdanem z jelkami.

Že so čebelnice začele breščati, škrijanci so prišli na plano žvrgolet svojo jutranjo pesem proti temno modremu nebu in iz gozda je zadonel melanholični klic kukavice.

Približal se je majhen, tih sprevod. Spredaj sta korakala dva močna moža v lodnastih oblekah in s planinskima klobukoma, okrašenima s širokima zelenima trakoma. Na ramenih sta nosila enostavno krsto iz neobdelanih desk, ki je počivala na močnih drogovi. Krsti je sledil s sklonjeno glavo možki, star kakih 35 let. Na svoji desni je vodil majhnega dečka, starega sedem let, na levi pa štiriletno deklico, bila sta modrooka, s plavimi predvinatimi lasmi, skrbno oblečena in zdravega obraza. Ti trije so zadnjikrat spremljali ženo in mater.

Visoko zgoraj v pogorju, na osamljeni kmetiji, na svežem travniku, kjer šumijo temnozeleni gozdovi, je živela Ljubila in trpela. Tam je po kratki bolezn umrla. Kako pusto je bilo zdaj v samotni gozdni hiši, kako prazno pozimi, ko visok snežni okop obda hišo in jo loči od preostalega sveta! Ko je še živela, mož in otroci še niso čutili osamljenosti, kajti v materinem srcu so našli tolažbo in ljubezen — tam je bil njihov svet. Zdaj je vsega konec, družinska sreča je minila, mati mrtva! Kako

skrbno je za božič okrasila drevce, kako svetlo je žarel njegov blesk od velike mize v snažni izbi s Kristusovo sliko in Marijo ter prijetno toplo pečjo.

Kdo ga bo okrasil naslednjikrat? —

Takim mislim sem se predajal, medtem ko je moj popotni tovariš v bližnjem potoku opazoval posttrvi.

Kmalu je žalni sprevod izginil za grmovjem, tedaj se je končno prikazal tudi naš mečkavi nosač, s svojo počasno, umirjeno, mehadravo in v kolenih mehko hojo. Zadovoljna, da ga spet imava, sva se odločila, da ga ne bova več spustila izpred oči. Zdaj je moral hoditi spredaj, še toliko bolj, ker nama je bila nadaljnja pot čisto neznana.

Ura je bila že skoraj osem, ko smo stopili z dolinske poti ob Remšnikovem potoku, ki zavije proti jugu, v romantično Kupicovo sotesko.

Ta tesen se odlikuje manj po izredni višini obdajajočih skal kot po raznovrstnih oblikah in divjosti okolice, ki je omiljena le z drčo, po kateri spuščajo z visokega gorovja v dolino mogočne hlode.

Potem ko smo šli skozi pravo sotesko, smo počasi stopali po strmeh in vse slabšem kolovozu v še vedno ozki dolini navzgor.

Zdelo se je, da postaja naš vodič toliko krepkejši, kolikor višje prihajamo. O zaostanku zdaj ni bilo več govora. Nasprotno, težko ga je bilo

dohajati. Šli smo mimo več samotnih hiš, zgrajenih v gorskem slogu, in kmalu smo prišli do gozda z visokimi debli, ki nas je varoval pred vedno toplejšimi sonca žarki, ki se je dvigalo proti jugu. Približno ob četrtna na enajstih smo prišli v gozdu na mesto, kjer se v globoki osamljenosti dviga bajta iz hlovov. Tam smo našli drvarje, ki so sprejemali ukaze od lepo oblečenega logarja v sivi lodnasti obleki z zelenimi progami. Bil je prelep mladi možki z rjavimi lasmi in brado, ki nam je rade volje povedal za nadaljnjo smer. Nedaleč od tod se je pot razcepila.

Ena je vodila na levo h kmetu Tomažiču, druga pa naravnost navzgor. Naš vodič, ki je morebiti mislil iti mimo grede na dober požirek, je hotel k Tomažiču, midva pa sva se odločila za pot na desno in v kratkem smo dospeli do s koli obdanega dela gozda, kjer je kadeča se ogleonica povzročala gnusen gost dim. Zdaj smo šli čez razmočen del poti in kmalu je bil nosač spet spredaj, otoplilo se je in počasi smo se skozi redek gozd bližali nizkemu, povečini golemu gorskemu hrbtu, po katerem poteka meja med Štajersko in Koroško, in sicer po razvodju Savinje in potoka Bele. Presemetljivo pa je bilo, ko smo dosegli vrh in pred seboj zagledali orjaške glave Savinjskih Alp — Mrzlo goro, Brano, Babo in Ojstrico, ki so s svojimi zobmi, razpokami in brezni nenadoma vstala pred nami.

Uvod in prevod
Peter Weiss

Modri medvedek, Rainer, M.: Zajček skalček, Stripi M. Muštra: Džungla, Detektiv, Šerif, V srcu Afrike

Savinjske NOVICE

„Savinjske novice“ izhajajo mesečno - Izdaja SZDL občine Mozirje - Urejuje uredniški odbor - Glavni in odgovorni urednik Aleksander Videčnik - Fotografika priprava Ciril Sem - Uredništvo in uprava: Mozirje 175, telefon: (063) 831-609 - Žiro račun pri SDK ekspozitura Mozirje, številka:

52810-637-55424 - Savinjske novice, glasilo SO Mozirje - Rokopise, objave in oglase za vsako številko sprejemamo do 10. v mesecu - Stavek, filmi in prelom DIC, toz Grafika Novo mesto - Tisk na rotaciji Ljudske pravice v Ljubljani - Po mnenju IS SRS, Sekretariata za informacije (št. 421 1/72 z dne 9. maja 1973) je časopis oproščen davka na promet proizvodov.